

4557

بر عین صنایع مکیں مکان و خلق زمین و زبان

نسخه حکایات امان عظیم شان و مقالاعت گیزی بنی نوع انسان

4554

موسوم به

شاهنامه

بزبان ششمیری - حصه اول

من تصنیف

فردوسی کتیمی شاعر نامی گرامی عبدالوهاب سیکنی کتیمی

مصنف دیوان و مایه غیره

حب فرمایش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب چهارچوبی گنجینا زار

(شخ)

مالیحه بازار امیر کدل سرنگر کشمیر

کتابخانه و خطاطی مراد

شاهنامه بنیاد کشمیری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حصه اول

خدا یا زده چوک پادشاه جهان
زده چوک پاک از شکوه چون چند
قدیمی بلا ابتدا از اول
مده سال کوه و زمین و ده رات
خدائی خداوند بالا و شیب
نفرعون و دوزخ سین و دمل
تنگی خی کدن لعل زخاره سنگ
دلوت کی گلنگه بوی مشک
کرت پیدری زانه منزیه سیر
تکیا کینه خیمه کرن بے طباب
بحیرت زبان بسته خاموشم
گهراں گشته از معصیت بامین
بو گوشت بیه روی بوی عقید
بامید حمت زده کن باز اس
چو پایا پو برت خط اعمال من
زده چوک بکین یار و دوزی
بکیوی چوم شمن بند هجوم
چوم از بلیات بنای دون
بو شرمند گوشت زده کن باز اس
کشاده در توبه چوم انده و ند
خدا یا زده ن توبه تها و م قبول

معین تبه چوی آشکار و نهان
میرا زده از جوهر جسم پاک
کرمی بلا انتها لم نیرل
بهر رنگت جلوه چالونی طهور
بهر زده آگاه بهر اعریب
بیکدم سماوات و کوه و زمین
تنگوی زری سیاه کمرن شیشه رنگ
کرت تری گلن میوه میوه مزه
بنور عین تمسکه لغمت پیر
چهار فل تبه دانامت گنگ و لال
بصد هوش از خود فراموشم
مه کنه کنه اندر جهان بندگی
مهر چم بس بهر کار چانی امید
به کیاه زیاده کم اندران بارگاه
بهر گونه روشن به چو حال من
مکان شاه چونه در جهان ی سوا
دگر سوی بد دشمنانه نفس شوم
بیمه قبت ایچی زان دم
بامید چاین برین بوی اس
کروم توبه از کار و کرد از خویش

نعت سید الانام

زده اسونه اسک کنوی و ند
منزله ز آلاش آب خاک
بقدرت کمرت پید زده کاینه
بهر زده وانت بنزدیک دو
کرت ناگر از ری بر حلیل
کرت پیدات قدر آفرین
تنگوی شوی کدن سیره از چوب خشک
چوسیت انار و عناب زده
بکمر صنعت بوزن حساب
بجینک مت تبه بوسم خیال
خدا یا ز اطوار کردار من
بسر سر هم زیاده شرمندگی
پشیمان سیاه و گزشت زان
ز طاعت کس با ز جرم و گناه
مهرش ی هیو هم ای کن بکیان
بو چوس عجز و بکس بے نوا
بقدرت کمر میان دشمن بون
مهر پودر برین دین ایلام
چونه چمنک زاده تبه و ازده
شاه کوس نام بواز کار خویش
بجو جناب سدر اول

شفیع الامم سید نیک نام
 شد افسر و سرور انبیا
 سپن پید اول شد ز راک
 فلک نه ملک به دنیا و دین
 اذان نور ز نور بنو آدم
 تنه پیده آدم ته حواسین
 سپن و لوق کار و بار جهان
 بهر حیر نور محمد جو مول
 چه بهشت شهنش حیات کرم
 کرم پور دمه نور ایمان حصول
 بهوم پور اسلامیت زان
 خلیفین صحابین نه انصاری
 بین تنک دلس کتہ ز صدیق
 خلیفه دوم شاه عالیجناب
 تریم یار عثمان کان حیا
 بحکم خیر نام سلمان پیو
 ز جید دین سہ کینہ دلس
 شگفتہ ز کلزار باغ رسول
 مہ النومی شعیب خون پاک حسین
 مہ اسن تہندی شفاعت نصیب
 ہنو پانہ کت و قشی باگہ آک
 گنہگار بدکار و مردار خوار
 و چہیت نہ بدینا حلال و حرم

محمد علیہ الصلوٰۃ و سلام
 سوا ز نور رحمت کرن عین نور
 اذان نور آیت ہونا رو خاک
 بیک لمحہ تار کتہ زون آفتاب
 بہر کا لغد ز یاد س کس
 نبوت بہر انبیا و آل نور
 بہ ترقی بہر آشکار و نہان
 گناہگار خلق شد اسر
 گناہگار خلق شفاعت کرہ
 بتو دم مہ دین اسلام اند
 مہ بر یاد اسلام کرنہ جان
 لصدیق اکبر بہوم صدق و صفا
 بحکم شریعت ز ندیق پیو
 دین اسہ سیں رشک شاہ عمر
 کرن جمع فرقان تم بے ریا
 پیو زورم خلیفہ علی ولی
 سزا در جہنم پیوش جاہل
 الہی بحق حسن مجتبیٰ

قاسم بن عمر خود

یہی قتہ کیا سخت بدکار دراک
 کرت عمر ضایع بجر صوف ہوا

چو ختم سل مقرر انبیا
 حمت چہیت رنگہ رنگہ ظہور
 نمی نشہ گے پید کویہ زمین
 سین پیدہ اباباروی حرب
 اکی قطرہ پیدازہ عالم سین
 دشن و ارہ بیت کائناتس ظہور
 بہو پیدہ ساوی شوق رسول
 گزہن پاپ آیت حمت ایرہ
 الہی بدین محمد رسول
 بہوم حب اسلام کوی اند و ند
 و ندہ جان دل شد یاری
 ز صدیق ز ندیقنی اختلاف
 جناب سر خاصہ بن الخطایہ
 لی از عذاب جہنم مشر
 بدل سیں اکس شک عثمان پیو
 ز نور محمد سو پیوی سلی
 حسین و سن نور عین نبول
 رچو م مہ طاعون فخطو و
 دم نور ایمان با و الدین
 بن نامی دادہ میانک طبیب

رہ ہوا سونہ کاہنتہ در و زکار
 کرت کار نا جائیز و نادر و
 کرت طمع نبولت ملک عام

کرت زیاده برل دنیا طمع
کران چو کژده شیطان کا و کا
ژده کم چیزنی آلتوی غتم ساد
تهون کینین لو چرک آمه تا و
ای کی اده مال دولت یکا
دنی اده کانهته اک شکه پاو
زه کینتر اده زیاده سربیه کر
بفضل خدا روز امید دار
ولو ساقیو جام عرفان دم
تسزان همی دین و اسلام می

بواسوس کنی شعر بنیاه و نان
میه بناله لک اریاه یاری
نهو کنا پن ناو دوزگار
چو مشکل بن ختم اندر حصول
بگردن بنوم دنیا و نال طمع
و ن از کهاکت سباه بارگوم
گهی کهیوم از کار دستم سکت
شاه عجم جنگ سعد و قاص
بهانه زلفدیری باری بنیو
زینجا تمسیت شاهنامه نو
و چوم جنگ دستم نه افرا یا
ز کیمرت تا وقت لو شیروان
سبت چو ز شوق یاران بن

کرت آل زربار گردن جمع
و چیت چالو با پارتی بندگی
مرن ته شمرگ و ت چینه یا
به منت ا دی چو کژده تراوان
زلن تی نشو دست شمن یا
اگر حس کرکته و نه آدن چو
پنن وقت اوقات ضایع مر
ینه فضلکوی تکیه وک دس
مدر چوم براه خدایان دم
پس از حمد و لغت نبی تھا و کن

وجه تصنیف میگویی

کرکنا زه شاهنامه شریار
بکثرت همی کا و کردار جوش
چو بفایده شعر کوی و قشوق
زخای گهی ای اسم گنن
و چوم یام ز دشت آتش سبت
گیم کل چو بی جنگ کاشرون
بهانه سبب بوزنک میه بنیو
میش سستین اک شاهنامه
فرم میس پیش ساری کتاب
سین مختصر ختم یاران خاص

پیران چو کینه زاه حمد پیرگار
چیه شیطانی شرم و شرمندگی
یه چو عیاضی لو چرک لو شرو تا
گزه مکال بالودنه کالعدم
سینی زاده ری پنه کانهته ناو
دوین هنر و تهر و رلارن چو
چو سربیه بد فضلک و دوزگار
سناه کهورت لو کس مشکل
سومی ییدیم اچی زان می
ونی کیا بنیو ابتدائی سخن

ز معشوق و عاشق ز مکر زان
زه بد شعر تو فتنه خدای
میه پوک چو بد قصه و دل طول
بگردن کهنومت گریباز جوش
میه زاه پوس سی شاهنامه گوم
منزه رستم دستاناه و ن
و چیم شته سزار یاران خاص
چو کحفه یو دالان رنن
رسول شیخ چو می لوی اده
برای مطالعه نوم برنجه کن
و چیم شته سزار ته پیلوان
ز شمشیر یاران سعد و قاص
گیم ای شاهنامه کاشرون

بیدان مردی گندت داس
 لبرعت ده وون اتنا و تمام
 ازان فراغت گز هم دلس
 آغاز داستان

مردن رستم با طه سامانه دل
 و لوساقیو نیزان جام چله
 سوله نه وانا و اتنا مترلس
 معین گزهی شوکت شان وی

الهی بجزات کرم کار خام
 گزهیون و رهپوم و نه کرمیون
 غرض هم لکهن جنگ شامان که
 آغاز داستان

اگر چه پوس او دن و کن
 سو در شاهنامه وایت کمران
 که و نه آن وقت یکسان اس
 نه خان نه مان نه تربیت رای
 خلائق بر نه سر و دوش اس
 به نخت مدر میوه زن کیمیا
 رن ته پون آسو نه کینه کار
 نه کسانن کینه کار کینه
 دیون بیت سوک شپ و جنگ
 قوی دستاری جن دیو اس
 اول نام شاه سیل رت اس
 کمران ستر از حرم حیوان تیار
 کمران اتقامت لبر شگری
 سو مالر خن نه تیر خردمند آسو
 کمران راه شهزاده در کارزار
 پریشان با آه و فوس اس
 پس از سال تن آو غیبی ندا
 پیوه دیونی خونکوی انتقام
 مردانگی دیو مارک تمام

بی زون بر مراد سخن
 خداین خلقت کرن یام بود
 نه کا نه کینه تم زیر فرمان اس
 نه اسباب سکن لستر پو شاک
 قلیلاه تو نگر حرم پوش اس
 کهون جنگلی میوه سردار اس
 نه اسباب و سامانه اسکند دیا
 به سختی و ماتم گذاران اس
 توی اس سان شپ و رنگ
 ینهی دیو جن سخت بدخوی اثر
 تمن و شاه کی و مرث آسو
 به همت جها تهاه کرن او دیو
 ان خلق تم زیر فرمانبری
 دیو اه اک شمر کار دیو رحیم
 سپن خلق اداره ساری فرار
 جواناه ز پشت سیاهک بو تنگ
 گیس کر یک از غیب ناگاه ندا
 بهوشنگ کی مرث گوج هنت

چو فردوس طوسی سر شاعران
 این خلق از پشت آدم وجود
 نه دولت کینه کس اس جای
 بهان اس رن اندر زرخاک
 کهون اس کلبرک آب گیاه
 ننه عام ساری علف خوار اس
 نه کینه مکانی دوکاند کینه
 ولیکن تمن دیو ماران اس
 جن دیو ساری یکسان اس
 تنهی آدمی فتنه جو کینه و ر
 بهان سو در جنگل کو بهار
 کمران تیر دیون پهن ست در
 سیاهک تن خا صده فرزند آسو
 بکینه تمن و ناگاه غنیم
 بیکال تن تن شاه آسو
 توانا تر از جنگ شیر و پلنگ
 بجلدی کرو جنگوی نطق ام
 لصد کینه دیون کرن بسته
 بهتوک اداره شهزاده سند انتقام

سو دیو سپیداروی در کارزار
 بعیش و طرب خانه آباد گو
 ز نقد باری کی مرثی شود
 بنو قریه نه قصه شهر و کام
 مروج بین جهان کهن چن
 بیه کهنه نم زانه من نه زاه
 ز پرسم بن کدن داده تر
 پوشاکا بدل بسته لاکن بکا
 ز پیل سال پوشتنگ شود
 بیا د خدا متغزل صبح و شام
 گو کز نه بطح نه کپو نه نه باز
 سموریه بیه بنیاب طاس
 کمریم چمنه منزله گد نکشی
 به طهورت جنگل سین پیشرو
 ز دیوانه پسین آگاه گونه ال
 دین تن پیر یادش کتاب
 نه آنسو کا غنسیست کار
 کرن خلق راضی بدانشوری
 به دنیا چو نرسنگد به لذت
 به سار چو ناشواینج کنیز
 امی و نه کیتاه سین خانه خال
 کرمه دلس ظاهرک غم زدا

پنجه بهت سین با ده انجام کار
 کی و مرث شاهن بدانشوری
 بهوشنگ لاوتش نشود
 کرن تا زکی شکریشن سد
 یون نه دن در جهان بهنو نه دن
 ز جنگل نرو ماده وحشی ته تیر
 بنی تیر نه کا و تر هاول نه خر
 سو بهوشنگ شاهن بقال اسو
 پنجه اک مرث شاه طهورت شود
 کرن بسته الن اندر حاور
 بنی در جهان ال شاهن قاز
 تمن با فسون جادوگری
 سو مار دن برندان تم شیشی
 شاهن تم با فسون جادوگری
 برندان تهاون نر بخیر فیل
 حساب جمع خرچ کا غذ کرن
 تمی کز نه کا غذته فترتیار
 بتا یون طهورتن نه جای
 اکسیت دوه چوین بدستت
 گراه چو سو یارس ندن و نه
 امی کوچه کیتا و چیم وانه وال
 دیم سوی شفا و ان بهمت پس

شاهن شاد یا نه کرن شا د گو
 سر سخت شاهن کدن تروی
 تمی کز لفرماندهی شطام
 از ان حسن خالی سین میکرده
 نه آنسو گلر گل خلقن غذا
 کرن ام در خانه ما جایگیر
 تمی کز مروج جنگل شکا
 سر سخت شاهن پیل سال اسو
 وزیر امش سو شبدی نام
 رهن تیرت واره با ماده نر
 دانش تمی کز نه ابرس کلاس
 جن دیو ساری لفرمانبری
 دیواه اک مرث اس در بیان یو
 بخواری کرن زیر فرمانبری
 ز علم ادب در سر کا غذ کتاب
 مروج تمی گو لکهن ته پرن
 تند بر شاهن کرن تروی
 سر سخت چمنه تهنه پای
 گراه اکس یا راسان عزیز
 گراه چوین یون کوشه پیر
 دلو سا قیودم مکه یقتا
 سفر دور هیوم و انامن پس

آغاز داستان جمشید شاه که مقتصدی یادشاهی کرد

تندی پنجه شاه جمشید دود

چهره دای لکهن شاه طهورت

سومش شایسته اسو فرخنده خوی
گذاشت شب و روز پانزاهوی
بحکمت کردن کار خانه تیار
سپین تن گرانمایه گونه تیار
و چین بر لب لادر بهادر جوان
بدر بار نو کر کردن پسوان
کردن ربه کوی فصل گندم ته
سپین عام عادت دن ته پون
بحکمت نمی کرد گوشت چینه گچ
نمی داشت و طه نه آئینه
نمی کرد تعمیر آبی تیار
آباد و ویران و بر کو بهار
مقرر نبود و فیروز سال
کردن سوت مصرن نصف
بنود و احوال سال تمام
تشریح شایسته صدالتش
سپین مست و محمود مال نو
مگر مال و استیاد دنیا تیار
دویم تو بهی زنه زیور جان
مستی تن تم دم ایندی
سویامت جیالین پین ناسپین
داستان هر واس قازی

بحکمت کردن جهان سجوی
نمی کرد بند نه پونه تیار
ز شونه شش و ان گنگن تیار
ز هر طایفه خلق نهادن جدا
بکار زراعت نهون گشتکار
دن با گرت خلقی کار و بار
نهون مار کی دفته وقت رو
نمی کرد تعمیر کوی انتظام
نمی گوشت تعمیر سی لوک گچ
جهان به نه وه ته یک سیل
کرک سیل دریا بید کنار
بدنیای عالم کردن انتظام
کردن خرچ ته واریه ملک مال
کردن تم بعد از اختر حساب
و جهان سومش شایسته عالم
و چین نه بیکه نهته دوزگار
سپین دایره تن شش نامور
مه کرد جهان پید سبا اول
و نان کونه بهیوس خدای جهان
ز سخت زدد گاه تن و سپین
بذلت سپین گیراد بار اس
بخواری کردن جان پاک تن

بند بر سپاه آهنگری
پس طبع بحکمت کردن ایر تار
کنان نه اشپس کدنه تار
کردن خلق مشغول یاد خدا
بند بر خضاد و جدشت کار
کرک ساروی کس کاره تیار
تلفیس نهون قوت جبهیون
کردن پخته اول نمی خشت خام
نمی کرد تعمیر سرد و گرم
نه کافه زانی آسپه کینه میل
بدریا کردن آسپه شکار
سپین پور اسبابا عالم تمام
دن تم نبود و راه رواج
بباد و زنا و ز خاک ز آب
بنود و تر زیاده اقبالش
این پیش لشکر و اهل کار
دین تم لشکر و اهل کار
کردن سوئی اصل ساری خیال
این بام جمشید پس خودی
خداین لیس راه نه مرتد سپین
بجنگ دری و ضحاک کتس
پد ضحاک و قصه ضحاک

که هزار سال بکروز کم پادشاهی کرد و از دست یکن شد

دیان اک شهان اندران وزگار
 بهان و دریا دخت صبح و شام
 توی همیشه نه کا و نه ولایت تیر
 ستهاه آسوخ و رفته پیلوان
 ترس آسوخ سپان بازی هزار
 کمران سو تالاج در جنگ آب
 به تبیس بلیس بدر و زگار
 سپن بیرون سینه شیطان گره
 انک ید عملنه بنک پادشاه
 دلوش چو بی تخت تاجک هوس
 دین بیرون بازی تا مور
 چو بد عیب گیرسته مال حسد
 بلاچار بیورسین کینه خواه
 زلفدیر منز باک جامش بیو
 دین بیورس مال سده تخت تاج
 سپن بیورس سینه شیطان گره
 کمران و غنی قلیه نان و کباب
 جلوتازه ماون کھیان چپن
 ان هر شه هوس هنت کیوتنه پرا
 سپن ترس و بلیس راه عزیز
 ز دولت کرمیو کینه ترا قبول
 مگر تم کرسنه بد دولت خیال
 به چوین جان دل عشق روی شاه

ترس آسوخ ساسنگی سوا
 ستهاه چار پاستس شیرا
 دچان سو مرواس ان بهر شیر
 ز مرواس ترس سو صخاک نام
 کمران سو بیو آیه شیرن سکار
 سو غرور شیطان صفت پند
 دین میل ناگه تبد بیرکار
 دین تم همیم و ن یوان مصلحت
 و نی نه بجز عهد سو گند زاه
 به مرواس بازی کمرن پایمال
 چو عیباه اگر ماره خون پدر
 دین تم کمرک ید زده عد خلاف
 کهنوک بر در باغ مرواس چاه
 چمن منز سو بیچاره مرواس مخد
 دین تم تبد بیر شیطان رواج
 کمرن پانه تم لنگر انتظام
 گهی شیر شیرین گاهی شراب
 پرنس بته بانس منهن کسینه
 گراه نرم ترا من گراه نرم نان
 بلیس بیورسین مهربان
 مه پلوی ضاچوم ستهاه مرنه
 دین تم طمع چو مننه برال نه

شه تازیان سو مرواس نام
 بهون و فقت در راه پرده دگار
 پنجه اک ترس سو اندر جهان
 دیان آسوخ بد خوی نه بد گام
 ز تازی ترس سو بیو اخطاب
 کمران سو بیو آیه جنگ فساد
 سپن تم زده شیطان بیک شور
 لیکن چو لازم کمرن چارعت
 سو گند کمر بیورن عده س
 بنک ارت دولت ملک مال
 گره هم بر طرف بهان نام بد
 مین بهوک فتنه اندر غلاف
 شبانه سو مرواس در باغ گو
 ترس بیورس دولت مال و
 بهر کار ترس شدی مشوره
 زان آسوخ ترس صبح و شام
 کمران سو هوس کس ترس ورین
 کهلن آله دگی دین داره کس
 سو صخاک کھیاون هر گونه حیر
 دین ترس کمری پیش کش و نه
 دران ستهاه دولت ملک مال
 نه چوم کهنه هوس سو گنج گهر
 شب روز دارم ضاچوی شاه

اگر هربانی کرم شهریار
 دمی بوسه چوم چاره تنی مشکلس
 بنویسم تنم دین بوسه دوش تی
 بنویسد دنیا دین و ریا
 بدبار دانی دنیا انک
 گزینم پنهان کینه نالود زاه
 کرک دانی زنگه زنگه عذاب
 دین پیوسم هم میر کینه بیم
 نه بدی و دان کینه چهاوک
 مقرر کرک مغز آدم خورش
 بلا چار جاری بین حکم شاه
 دوان اس مارن غذا مغز سر
 کرن ام شاهان ملک جهان
 تره کله کرت اژدها تره آسو
 شاهان عالم سپین ز لوله
 بتندی تلن ز جهان شو ریش
 ملک اده جوله دران ملک پای
 اینو مل بازار مغز بره
 اکس ویس کد و مغز سر
 دو هی آدمی اک گزهی چ کم
 کرک و به زادا اک جوان
 گمت غرق در دولت مال جا
 سپهر ریش کد و اهل کار
 بغیرت کرک آن شه غازیان

و فی است شایهین بوسه شکا
 به بوزت بهینه شهن بها و دوش
 فکن دن شهیار بوش گسگی
 سو افس از مهر که غیب گو
 بسند شهیار دشت رت رهنک
 زمار سیاه پادشاه آوتنگ
 شهن سونه تاب رام خواب
 به کاره مد بوش افس کرن
 گزهی تن صرفنی کینه ضرر
 بخر مغز آدم پیونه کینه دوا
 هتک خلق مارن متو به کناه
 سپین هر طرف متندی شتهای
 ز بهیت کرک خشک شیر دمان
 شه اچوی جهان اس ته بهتیا
 بتن شاه صخا کوی و لوله
 زه زن اس مارن دمی صبح و دم
 دیکه وزه بیم کال خلق خدی
 همو پادشاه شهن وازه کار
 الو به مغز بنو میش و خر
 شرک مته شاه شهن وازه کم
 بچا وک تموسا سه بد پهلوان
 ز تقدیرش پیو به کرفا و
 سپینش پی کینه جوی تیار
 لکهن نامه نر نام شاه عجم

مردمان چوم چانه دوشکلس
 دن بوسه بوش بوش بوش
 فکوتنه ترن ای مار سیاه
 شهن خوف زیار بد غیب گو
 بدست شهیار بوش شاه
 یوان اس انا ته عاقل فرنگ
 سو افس تن و لاگت حکیم
 ده کیا واته ات سو غم برن
 شت و ز صرفن شه کر پرورش
 دو هی دن تن خون مارن و
 انان اس هر روز دود و نفر
 سپین ایل راه شه شهریار
 تند و بوزت شهن لزه آسو
 بسد کینه شاهن کرک چاک
 سرباه آسو به رحم و بیدادگر
 مران مد بهیت هفتاد کام
 تمو پالوانی کرک مشوره
 بدبار یا مت بهو اختیار
 تنی سیت مارن بر و اس شکم
 دو یک دزنه پوشتا وک و یوم
 وزین می مغز و جشید شاه
 بیک پر الو نقدی جشید شاه
 امیر و کرک پیوس بیت زن
 که ایشاه جشید و الا حشم

مِه بُو زَم تَه چو ک منکر حق گُفت
 تَه چو ک پانه محتاج عاجز گدا
 خدا بچکو نه چو نه کینه هو
 مِه تین شهادت تَه کیا مان چو
 مِه هو کا نه اکھا ما چو نه در جهان
 بظا هر مِه چوم بیاک کر مکه خدا
 اگر چو ک خدا نیر در جای جنگ
 ملک اسنداجه هند مهر چها
 مِه نام قشقر بخت بد شاه
 بکینه چو شهر از تراون و کار
 ددنی ز بهیت ترش ایه نرط
 که اے محیا بنده بے حجاب
 مِه یامنت و چیم چان اوار بند
 ازین کار مارن سزاوار گوک
 تَه بدی پشیمان گزشت گنا
 لیک پس بملک جهان دسترس
 و گرنه بخواری کُرت در بد
 نصیحت کرو شاه حیر سرس
 دین نامه روست ضحاک شاه
 سپن دیمان تحت پیکار کین
 بمیدان کرن تا چهل و ز جنگ
 قلیلا زایل بیان زنده رود
 اده پانه گند پادشاهن سلاح
 کرک حمله از تیغ و نیز خدنگ

بدولت تَه میدان مطلق گُفت
 تَه تَه بیخلفن تفاوت چه کیه
 تَه دُجه اده ری کی کله هو
 اده چو ک تَه دانا اده کز نه عقل
 مِه چیم در کی جسم بن تره جان
 تَه هم شکل خلقن تَه هم عقل رای
 خداین بندس کرو پار شک
 کران کاغذس مهر دستخط سرس
 بمنزل و منزل شرن پیش راه
 سو اندری می کینکی ناره دد
 بزور و بر دی کرن زور و برط
 مِه تومی تَه یتهوز و تانوان
 مِه کر مکتی ز در خویش رود
 بگردن امی شهرتک مار چو ی
 کری نه بو از ملک گیری مناه
 دمی تی بملک جهان اختیار
 ز خیر سری هوش کمر شوکر
 بدر بارش گود و منزل کرن
 ددس سینه از کینه گو کینه هو
 بوته را و چشم بیده فوج همت
 دران جنگ ایرانیان ی تنگ
 ز بهیت سپاهان ایران رسن
 دین می چو دوشن طمکلا
 دوان آو ضحاک مانند شیر

دیان چو ک تَه بوکن بو خدای
 می شکله رعیت می شکله شاه
 تَه در سپاهان کوی جان چو
 خداین بندس کی سه شکل
 بویدوی می لاف دیگر خدای
 تَه چو ی بو گُفت و ره خلقن خدا
 زمیدان نی کس نی پادشاه
 با بران دین نامه بن قشقرس
 دین نامه هس مهن تَه ناره
 دین برگ کاغذ برن اده دد
 لکهن نامی ز فیرت جواب
 مِه کر مکه اندر جهان بیلوان
 خداین مکر گنهگار گوک
 بهانه فکرن پنه شهر چو
 بوختی گناه سر سرش و پس
 بدینا بنک صاحب اعتبار
 به تندی تیزی بن قشقرس
 ایتس کت مهن نامه قشقرن
 کدن فوج بر جنگ ایران رسن
 بر دی کرن بو رس بسته
 سهاه کوک از تیغ ضحاک رود
 گلان اسن ناره کی تاشین
 کمر بسته گو تیز در جا جنگ
 سپن دویه با پادشاه دلیر

کرس کردی شاهن که ای تیر و
 دمی اک شه شاهن دیم زندگی
 دیش بیرون تو رفیت جو
 شه حوته خلایق و نیم سکه جان
 بیکه نه سبزه که یامان مان
 شه تهمنه شه باده بادی خدای
 اگر نه دورک ز شیرمن
 مه چیم ریاده نگین بیهندی رز
 و نت سی کن حمد بر حای جنگ
 شهرن پان پیر او از عقل و هوش
 نمی کرده از نیر به کل خیال
 بمیدان شهنگ خود و خفتان
 متن دوشن کن که نه گوزنه اثر
 ذنک اک اس صرته روی و
 کرک وز و شین دوشن دزد
 گرسنه پین نرن دوشن ای تنگ
 دوشن پاره پاره بخفتان خود
 دوشن دوشن ران شت افتاده پی
 لگس مینگه فی چارونی گوشت مار
 نمی زخمه خمی کردن بیدار
 شکست خود در جبهه ای جنگ
 سپن جو شید عالی نژاد
 به بدخوی ناپاک مانند شیر
 مه چومون دوشن پوین خطر

اگر چو شه ملکن هندو آرزو
 کرت دی روی زمین پادشاه
 دت بر خدای شه پان خطا
 به سو کا نه چو اندرین وزگا
 مه چیم واره کاره نیر تره جان
 ننه ون خدا اندرین جای جنگ
 شه دعوی لاف خدای مزین
 چو در کاران کتوی جانور
 دوستی تن گزده گا و رنگ
 بکینه سو گو نیر همت پیور
 ز لوسنه تضرع و بی و ال
 دران جنگ حشید تنگ تر
 فوجک اریاه تیغ و تیرو تر
 بمیدان مردی شه شیر زبان
 توداره با حمله کر آور پور
 سپن تون و اندر کا نه بون
 دوشن دوشن منزه دوشن رود
 ضحاکن تلوک صرعی خطر
 تمی نیمه س پیور ای چار
 دوشن زخم کاری بازوی شاه
 زلزل و شه دوشن اسوتنگ
 ان پیش سرشکر و اهل کار
 برودی به واره مد و نیم لیر
 به بوزت پان سپن پیران

پشیمان سپن کر مکن بندگی
 پرستش شه کراده بشی گناه
 پس بیت پان شه کر امتحان
 چه کس میان پان سپن سر دوشن
 اگر آیه کا نه عال و نیر رای
 بنه کس خداوند ایران گنگ
 کدی مینگه از گزده گا و دی
 گراه اک کهنی مازنه مینگه مت
 دوشن ضربان گزده گا و دوشن
 دوشن اریاه ضربتس پیور
 به شیر و نیر کرک ارو گیر
 تمس گوشتن طالعس سو و
 رت و دوشن با هم دوشن مکر
 کران نده دوشن کرک مین
 شین و ز استاده لجا جنگ
 دوشن سو تیران هر موی خون
 دوشن پین تیشه لوشه گ
 لگس ترا پنی کن کره س عداب
 بصد کینه شاهن تن ضرب تیغ
 سپن خون جاری به موی شاه
 حکیمو کرس نیر زخم عسل ج
 دوشن چو مننه به سیرت بار
 بلا شک کره میا شاهن خراب
 کران اس اندیشه ساری قنایس

آدو کرتی پیورس بیت زان
 تمو هتو کرن فتنه برپا فاد
 ز تقدیرش پیویش کمر لفاق
 سپنش پی کینه جوئی تیار
 دُن سوی ملکه زاده اندر کنا
 و چوم آسمان خیالات نو
 ز شمت کرم همچو شیطان جوی
 کرم اهل خترش ناسو خبر
 مرن ساسه بد لوک از دست و
 مرن بے گنه لوک ن بے شمار
 مبادا کرک پیورس بیت کین
 زه به زوره رچه میان ناموس تنگ
 فریدون از پشت فرزند تو
 گری ایل ایران و توران رام
 به حال کرم بارش مندیگی
 بیهش شیطان نی آورس
 کرم تنه غمزن ناسپاس
 سرم و ن کرم یان یاس بدی
 زه به و ن بیا د خدار و زو شب
 خدایس نه کربدگی دتت
 شبانه چو شید یوانه وار
 زایران زلته مستور گو
 نه بو زت سو پیورس هاشاد گو
 سپاهنت یایران مین پاته او

زلت تازی در کتر تازیان
 سین دل پر کنده جمشید شاه
 بخانه تمس و دونه الفاق
 نه دیشت پر کنده گو شاه جم
 چرخه ن ماه و ن ده و ن ازرا
 به پروردگار کرم سرتشی
 ازا چوم مرن ز سرای بدی
 ز شمشیر این تازی بد نتراد
 کرم کینه جوئی خویشان کی
 مچوم و ن کرن ک تاج و ن
 سپن ن بکو بهار گونشین
 ز تقدیر حق بیاک و لاه بی
 اکهانیر از شاخ پیوند تو
 کرم لنده سوئی م شامان کی
 زه کمر خورشات و به بندگی
 نه الومنه افسون الومنه حق
 ز عصبا خود و ن کمر قمار اس
 ز کردار خود گوس خوار و خراب
 نرادی زه کربندگی با ادب
 و نت نی ن زاد شمس در کنا
 کنوی ن دای را و در کوه
 بجنگل مرن و شینست خوی
 بغارت کرن به طرف پوی و
 کرن لو ط تم پادشاهی گرس

آدو هتو شند پیرانو بیدادیا
 لبن تم بدینا سرای گناه
 سباه زن ز شکرتس فرجدار
 بخلوت این پور خود زاد شمس
 به پستین دنیا دگر گو نه گو
 مچوم و ن مکول تلنش پشی
 زه بهنت بهترین مچوم در
 باینجا و تن زنگه زنگه فساد
 کرمی سوئی تخم کیان گیر و دا
 درین ملک گرگان تازی متن
 کرک بهونه تنس بیت بیگار جنگ
 اس پیورس تنگ لک لک
 بهیه پیورس ده سوی انتقام
 دی هر طرف سکه بروم و ری
 بوابینی تنش نشه اورس
 دغم لاف پل نه مازم نه حق
 فرم کرم همچو شیطان جوی
 لکوم به مدد بسته شیرین براب
 لکاک ده از تیغ پیورس خجات
 تمو مال تپرو و دگ زار زار
 ز لشکر پیرانه ما دور گو
 پیرانه ما بهیو طه بے گفتگوی
 بد دولت کرن پادشاهین چا
 ملک یرومان سپن پیورس

رُت نین جیشیدنی باز شر
در و سل نه تاج دیشیم تخت
آدو تر سویی هنداه قرار
اچین گاش سورک متن دودی
اگر ناداسی دیان ارلواز
گیه شرتان شاه پس پسند
دو ساسه رلزه بر صطراب
بیه دونه کانهته از تخم جم
صحاکن بایران کرن ارگیر
اڈن آسوناقی طمان بگنا
این ملک ز بهر جیشیدنگ
مه رلمت هو ایرانکوی شهریار
چوئی کینه نش گره آن جنو
ینه سوی اده تهاوه جانک هو
کرک از طمع ساروی بستجو

بنالاج تم مان اسباب گر
تند خویش و اقربین رید
اڈو تر ماند جنگل ملک کوهار
بنه زی متن شاه جیشیدنی
بیر نازینی دیان شهر ناز
متن وی تند یون تن
شیر آسه در خوف اندر غذا
تندی پنچو آسمت آتین
شاه کوک تهاون نردان ایر
وچین یس اکھا آسونویشان
هون پر پر سون سو خیرنگ
الن یز می تن رو گنج مال
مبادا کرد کانه کھانتن قصور
سورن سسیت از تیغ کین

داستان

وزین جی جیشیدنی وانه حال
رُتن پیش از خوف لاه قرار
ودان وادو در شهر زابلستان
متن آسواندر جگر داغ داغ
دیان زایلک اجه وزنگ شا
سوما اس تصویر از رنگ چین
بابر کمافی بکا کل طناب
گرهین قنابلت سندخ ویت
چهره نت حسنه گنیش ه شهرایت
گرههی کون بوزر مرزگان

پراکنده بی خان آل عیال
ژلان آسو بیوایه یوانه دا
رُتن جای نزدیک یک گلستان
گمت سواز در دو غم زرد روی
در آن وقت بد صاحب ترگاه
بقامت قیامت سو آزاد سرو
تند بهو فروزند چون قناب
سه یدی کری زلفن گلن
گره مان از نظر عاجز و مارکیت
زه اچهره نش لوه تره بینر زله

کدک دولت مال اسباب خت
ژ بهیت لودی تربت ایه بر
خاین پراکنده کرا از خودی
صحاکن نشه بل کاروانی
صحاکن کرم در جر مخانه بند
بلا چارنھا و ک متن بهیت تن
کیت و دغا بر اندر زاد شم
ز بهیت بهیت آگوشه شین
اڈن آسو بهیت کرن بهر شاه
کڈان سورن کتن مغزوی
بهر ملک جاری کرن اشتها
اگر عهدش آتھا وس بحال
اگر کینه نش گره ظا هر سوس
بهوی شهر ترادون بایران من
ژمان اس میدان جنگل ته کوی

تبه خورده در جنگل کوهار
متن بونه آرام خو اب قرار
بهیت آسو لگیر بیرون باغ
بهیت آسو لگیر بگفتگوی
متن آس کوره شاه نازین
نته آس مانند زین تدو
بلان کدک متن سندی کتو
نی پنوش کیار صاحب لن
بابر و کمان یدی ایه حیر
سه دیشیت بهر ترادو سر نو کله

که نازکی غشوه سیت بالاج جان
 ز بهن سینه شوران مره سیت
 گران نمخ بوی سرخ بر لب
 توی قدر کهنه روزنه بخشیس
 سمن نازش ناز بینی خطاب
 بهان اس بر تخت مردانه وار
 بزابل شهرن تها و میت استهار
 بومند پد زنه پستیز کنیز
 شهر اس سونه بیکه نش سوا
 کمرن مالک ملک اموال نیز
 شهزاد اندر بهرهای طاق
 جوان اس شاه ایران شراب
 گزمتندی شوقه بیتا اس
 درین کار شئی کمرن التماس
 زه نش و ات پانه سو همیشه
 گران اس همیشه سی انتظار
 چهو کل بن ای سمنبریه کار
 چهو کن سو بداراجه شهن
 نمی تن بر پدیه دل رنج آسو
 و نان اس حوال دل در عراق
 بهان اس باغش اندر وزو
 جوان اس با چشید می
 سه ر ساز و سطور نقل و شراب
 میس متن خشک کمریت جان

تند چو تار مو یک نشان
 کمران خسته دل نشه خیر تند
 سه سرخی تنز عشقن بر ط غضب
 سواند ر بهان فرد گرد نفران
 بهوان اس ملکته ماس حساب
 چو شیر زیان قهر کی حاله اس
 بگیتی گزته سیمس و وار
 بر ابرش پال و سیمس بهوان
 توی اس تن کور فرمانروا
 بدانشوری اس ماس و زیر
 سلحشور اندر بهان اس طاق
 ازان خواب و صلح میشد شاه
 دزان شوق کوی شمع پیرانه اس
 تمی ایه نجیم پوزن حساب
 رمودر یکی برج خورشید ماه
 بخلوت تن بلکه ماس حساب
 انه کمران شاه چشید بار
 درین کار و نکن گزته هی رنگش
 متن زه چهو که عشقنی رنج آسو
 توی اس بخلوت بهادری است
 گز عشقنی رایه سیت خشک لب
 سه در باغ مشغول سو ز کداز
 بهر گزشته واره گوشتن بابر
 سو همیشه زیر دیوار آسو

رن اس شیرین غمزه سیت
 فرمان زاهدن مبه و بخت تند
 تهوی آو لن آسو تن غمغیس
 بخلوت بهان آسو با ساز و ناز
 بشاهمی تن اس سندر اختیار
 بعمر جوان چارده ساله اس
 کمرن سیمس بوارث کمرن سیمس
 نهنگن تمی نیون باق توان
 توی اس تن کور زیاده عزیز
 بر دی تان اس شمشیر و تیر
 تمی آسو و چیت می و نطه خوا
 گز اس بوانه تابنده ماه
 تمس اس کد ای ختر شناس
 دین تن زه کمر صبر کمره کال تا
 شهزاد فی ب خواب قرار
 بدش و تن مال اندر جواب
 سو بدار شاه چهو اندر جهان
 زه خونه کینه تهدی پایش
 ز چشید تن سو در دل فراق
 کینه بیه آنا بایه بهت
 گز زیاده تن خوی با ساز و ن
 بدروازه چشید تراوت از
 تنس خوف چهو م پادشاه جهان
 پراکنده و خسته بیمار آسو

کینه نبرد رایه از باغ شاه
 بسیت همه ملک شاه زن
 به پیر پاچه شهراده هندی باغ چوک
 لنگ بل یزدان کابل اسیر
 اده بود نه امه باغ نشه
 کمرن عرض شهراده کن اغریز
 چوک کنتام لیس گوشتن جنطراب
 کران اس تدبیر ته مصلحت
 جوانه بد وازه دلوین چو ماه
 شرابا چتهن گلشن کز نه میل
 دیوک تم مسافر بو چوک بگناه
 گدای بد وازه لقما دیه
 به بوزت گیه پادشاه اده ای
 لگنا اتخه سوی نیم دستگاه
 بهر حسیله سوزن باغ اندر
 متش محنتک دعویم دود گو
 زه بلبل نرواده در باغ بیٹ
 کمرن باشته اس تیرس لمان
 شهن کمر بخاطر دودنی خیال
 سمننا ز با من بنی جای گیر
 شهن ترا و از تیر ماده پهر
 پهر پیوسته دیزه کمرن
 اده چو ی به پیر پاچه همیشه شاه
 بهن لیس کمرن رنگه رنگه فریب

جواناه و چمن خسته گوشت
 ویش ایاه مارنده کجایه اک
 اس از پته سوزنه ساز چوک
 به بوزت دینچ دشا بن چوک
 مسافر گدا پیشه چوک پرد
 جواناه چوک بیکانه امت بد
 چوک آتاده حاصل ز با ندان
 پکان سوجی وازه آیه بنار
 زرخ زرد بر جامه گرد
 زه و تهم بکت اسیت باغ اندر
 اژن مرثیه جایه چونه روا
 غریب بدربار شامان چوک
 بنمنا مه الغیبه داد خدای
 تمس آس و موجود و تصویر حجم
 بهت آس و پیاله چوان نامور
 سمننا ز لیس و نزه ته دایه
 بگلشن بهت اندان حال طوط
 شهن لیس اتخه منزه نیکی بنور
 پین حال بود چیه همه تیر حال
 دین شو به مردس به ده سکا
 سر شلخ ناله دیوان آور
 تمس آس اندر دل خویش ری
 بنم آس اندر دل وصل شا
 سوزشوق همیشه شید پین

بصورت سوتابا چون ماه زین
 گزهی کیا درین باغ کمرایه
 انی بگیناه کانه کها مازه گیر
 مدیم گو دانه نت سو جام شراب
 نه بوزت دین زایه فیرت کینه
 چوک کنتام شاسو مت نامور
 به بوزت بهن ناز سوج ای بهن
 کمرن تمش نشه افشای راز
 دیوک لیس کمر چوک شرابک میل
 شرابا چتهن عیش آرام کر
 اگر کونه بدینا صوابا بهیه
 سود وزن بد وازه امیدار
 چوک تلمت ایران جیشد شاه
 لوی پرزه ناون سوشه یاده کم
 شرابا چتهن مست و مخمور گو
 بهت و بر و شتابا بهیه بهت
 پیر یه توج پانه تیر و کمان
 دین چوینه مردن نشه قدر
 اگر اده بلبل مرم ز بر تیر
 تلمن تیر تراون دان گیر و دا
 پیر یه تیر لیس تیر لیس
 اگر پیو به بلبل ان ز بر پای
 سو بلبل مرت گوشتن ناشکیب
 پیر اکده لمرته فلو اسپن

بتدبیرش ماندن همتن بوم زاد
 پند ای همت آینه همتش
 نه دشت لگونت تا جگه افق
 ودان سو ماران چو کون رت
 دس تم ز تصویر جیشید که
 یوان یاد چوم جاه و حشمت
 خبر چپا سو گوشت چو کیم آتش
 گراه چو سنجواری کران درید
 بهانه مه کرمه نشه بار بار
 چو تن از نجیم ساروی عیان
 تمی ایله گوشت مه چوم پشتر
 دل جان تن کن گرفتار پس
 زه نش چوم بلا شک ان لوی یار
 مه چوم مننه کونه جایه ندر قیام
 ملکه زاده پونس ته چوک شاه جم
 انی از هوشنگ کی مرث یاد
 انک میان بختن نشسته خوار
 متس میل دل لیده کن گرم گو
 اول بهیم از شاه صفاک چوم
 متلی از کار زشت زنان
 قسم چوم نمی زین جانگوی
 قسم چوم مه ز نو زو رشتید
 متلی شهرن بویت کرس بیان
 وزان سو عین ندر جنگ رو

ترس زنجیر کوی اعمت
 ان پیش تصویر جیشید شاه
 و چو زبیر خود شاه بوم و عرا
 سمننا زلتن آیه نزد یک تر
 فریاه لگوم سخت از یادوی
 لگوم مه دنیا ی فانی فریب
 یه سار بیعاش بهمار کیش
 نه بوزت ملکه زاده آن ستم
 مه ن و دونه دانه صبر قرار
 بشارت کرم واره سوئی جم
 بنم مه جمشید شاه اک سپر
 و نه کیا نه چوم مننه رام خواب
 ز تصویر طاهر زه چو روی یار
 بوگردنه شخصاه پراکنده چو
 مه بیت سیت طاهرین ای جم
 زه کد میا بو مطلب چرخه حال
 مرن بوگردن کھی میا نو یار
 دین تن و فی مختصرای عزیز
 مه آکان چو نس سو ناپاک چوم
 ازان طعنه شهزاده و ذرار
 قسم چوم بیه بن ایمانگوی
 قسم بو در دام گرفتار پس
 ز نس و نس حال اصل کیان
 چو آن اس در باغ مستور می

کجمن زدنزه دایه همه پرده
 شهرن و پین با ممت کن نگاه
 پین دایه اچکی سلطنت
 مه نتم و دت کیازه آنا مو
 مه چمت اچو پال دولت
 چو گوشت بیچاره حشمت
 گراه آدیس و ان تاج زر
 دین تن چو انس ته چوک شاه جم
 مه چوم پشتر دایه کرم بیان
 مه نشه واته جمشید امید جم
 تمی منتظر هر دیدار پس
 مه گیمت تمی شو قه بین کباب
 دس تم مه مان کوی چو نام
 بهر ملک ایران گردنه چوس
 و نی از دل چا نو اصلی مراد
 مه بر کانه نه غم ترا و ساری حال
 نه بوزت سو جمشید شاه نرم گو
 مه چوم بسته دلخته تها و زه
 دوم بیوفانی سرشت زان
 مه چوم مننه دلس کهنه صبر قرار
 قسم چوم مه جان و رنگ شاه
 بهر رنگ جانی خریدار پس
 پین مست و سر ساز و سرود
 بهان اس شغول با ساز و نی

نمی روزه شاهس کمر کاخیر
کمر بختیر شاه عالی دماغ
گیس یام در عشق دلبر گره
یوان اس شاهس نشه گاه گاه
سوزن نشه فده ماری کینر
پشیمان پین شاه گردنقران
نجلوت این کو تم بر نه ط کن
گیگ بجا چوبینه ناموس و ننگ
مقتاوت زه اندر جهان اختیار
چوپین شاه ایران توران نام
شه زابلن کر بجای خیمال
اده ملک تهاوم بدستوری
لکم اخه ون زابلک ج و تاج
دنی پامنه ناموس شهریار
سوخاک بدی می ملک مال
زه نه از خدا رحم آسی نصیب
نه بوزت کرن پادشاهش اثر
میش بخشی هوم سها چون پاک
صبح فلو نه گو شاه زابلتان
ستاده پین گرم بوس کنای
دیس تم ماز جان دل چپوک غریز
سر تخت زایل باقبال روز
مگر شاه جمشید رنجور آسو
کس لن اتم نقد ماره و ط

بیتا سودر باغ شاه دلبر
ملکه زاده ماس نشه صبح و شام
ژلس نشه شرمه هندوی نه ره
مترس پین پادشاه بگیان
نه لخواه مترس اس و راه عزیز
زکینه پین کو ریٹ خشنماک
سها سخت شیا مین مس تلخ ون
کرن عرضی شاه عالم پناه
گزه چی سیر شاه اندر جهان زور
اکرم ایل برانکوی پادشاه
لدن بیورس پور جمشید حال
نیم زیاده شاهی ندر اعتبار
همس روزی کهن سم و باج
یه ممت بامید اندر پناه
تندل یاری کری کویت کال
زه فی میون بوزک نه خون چو
دکوس که ای دختر نامور
تلی کرس میان نه نرس لام
بر شاه جمشید در گلستان
کرس پادشاهین سها لاری
یه هزار دژان کمینه کینر
دلاسه کرت نش جهاندار کو
دریں ملک بیکانه مستور آسو
مدالتش زابلستان دل

سمن باز و جمشید چها وان باغ
بهان اس ملکی کران انتظام
گیه محو باکل جمشید شاه
بند بر آسوس کران امتحان
نمی کرنه شاهس شه فاش روز
سوگو تیغ بهت ون کرسن کچک
زه چپک اثر بے شرم گیمز دنگ
مره چپو مته درینکار هرگز گناه
مره کرمت چپو جمشید ایران ام
مره چپوم ننگ ناموس چپین گناه
مترس بیت الفت گزه هم پور
مره چو دچپوم بیورن شهریار
برادی پس کو و اینا مدار
سها دل شکسته کرن کیا گناه
کمرک هم بدی به حال غریب
زه کر هم جنت کتن ماره چپو
زه خاطر جمع اس شاد اس
یکه وانه نشه نه وکن هوم
بوته را و جمشیدین بنده
به بخشش کرن تم خزانه بهی
مره بر کینه اندیشه خوشحال و
مرخص کلزار دربار گو
نیم پیش منی کانه ترا و ط
شبان زابل سو درین دل

سوار چین نمکین ته دردمند
 سو در جنگ دشمن گرفتار گو
 رلوک شاه جمشید ملک هند
 بختی اهن پست سوزن اک نیوک
 بزودی پین حنر بالضره
 نیشتر تراون چو شهر زهر
 کتیو چان لشکر کتیو دارو گیر
 کتو گوی زه آن شوکت کرد فر
 مستی مه کریم خیالات خام
 چه فیران هر برج تارک زون
 ته بوزت سو صخاک خو خوار گو
 کوه آره سیتن زه پرکال تش
 سو گو مست طرم جمشید شاه
 چینه ناوه کتیاه تران اوده یور
 متش آسوز امت ملکه اوده تول
 سه اند بهر جمشید بیمار آس
 بزابل تشندی نخوتور آوس
 فقط آس تش کورته زمهر
 نخو اک تش اریاه کال زاو
 تشندی نخو آسوشاه طورک
 طورگن نخو آسوشه زاده شم
 بزابل سین صاحب اختیار
 تشدهوی نریمان فرخنده نام
 چهوزالن نخو رستم نامور

زمینیت ثلث آو در شهر هند
 متش ماندنی تم گمت چین آس
 بخواری کرک پانیر بخیر بند
 سو دیشتم مکر شاه شاد گو
 بهوی چهار شهنش ایران تور
 که ای جم کجاشوکت لاج و تلج
 کتیو چان فترته دانا وزیر
 دس باز جیشک ایسرفراز
 چهو فیران بگردش لوی صبح دم
 بوکتره زه آواره ته در بد
 وژی کیا متش ن تری یار پیو
 بیازار تراون سو در خاک خون
 مرن دولت حکم سوم نه زاه
 بزابل خبر واث از قتل جسم
 سین بهر جمشید شاه ناصبور
 سین خوار از بهر سیداد دهر
 بخیل لیران شوهور آوس
 سین تور تش ارت ملک و ل
 کرس تورنی شاه شید اپنا
 طورگن ناکرن ایل کابل زمین
 زمینیت متش تش کران یرم
 چخو اطرطس سو کتر شاه
 ز تخم نریمان فرخنده سام
 دیان یام پیورین تخت گیر

شاه کال هندلاند خوار گو
 یوان چین تم باز نمکین آس
 بختی رشت پیش صخاک نیوک
 دوس سینه ته کینه تش یاده گو
 متو پویه پیرین وی مهر
 بدعوی نه از هفت فلیم باج
 کتیو چان اندولت ویم وزد
 باین آو بر پادشاهی مناز
 مگره بخت غافل بد نیایون
 زه ته بیه کاتر شاه کدی مغر
 بختی کرن نیزد بنال تش
 سین مست پیور بد نیایون
 خبر سین از چرخ گردنده دو
 سمن ناز آواره از درد و غم
 تش و زدناله و زار آس
 دین غم مویه عاقبت کهیون
 شه زابل سونه کهنه تش
 متش و نه کانه کهادر خیال
 سوشیدر گیتی پادشاه بزرگ
 سزیدس کدن تش بشیر کین
 متش و داطرط اوده یادگار
 لبین تم بایران زمین دگرگاه
 ز سام نریمان بنوزال زر
 شاه تهاو تم شاهزاده ایر

سپن زیادہ از قتل جہش خوش
بتالاج و تعدی کرن دستیز
ترہ زن پہلوان آئی برچم و جم
دس تم جوان لوکٹ گزہ د
تمی زن ملت نیون بالای کو
زہیت پرکندہ ہمار کو
رٹن تنگ ازہر تعبیر سخت
باقبال شاہی گزہ ہک نصیب
بنہ سوی تہ پٹ دشمن کینہ خوا
میر گل و ما آسہ پر مایہ ناو
زایران آسی سوا ز قوم کے
سوماری تہ پر کینہ آب بین
کنو یام پوزن یہ تعبیر خواب
پریشان پرکندہ بے تاب سو
بند بر سر جا کرن جستجوی
ہر کو چہ سرگشتہ کی لچہ ساس
کران آسو بہودہ کیتاہ خیال
امی ہنہ سو نہ آسو دلمت
ولوبیلو فوج یہ رسول تہ ہی
نہ سزار روزی نہ کالی بہار

کہنوش شہ وارہ سپن بادکش
ہایت کرن ظلم تم بے حجاب
زہ زن بد نہ اک آریاہ نہ کم
زگرنہ می زن کدس مغز سر
بسختی ان سخت بیورستوہ
ان اہل نجیم بیدار
دلوک نش گزہ ہی زن تہ برشتہ
گزہ ہی سپہ شصاہ فریدن نام
لصدان و شوکت بنی پادشاہ
زوی غمقزی و نہ زاو نہ
رٹی ملک ان چین تاروم وری
توی آسہ لٹ کینہ چانوی مہم
سپن دل پرکندہ پر صطراب
زہیت اندک سو پر خون کو
بامادہ ویران آباد گوی
درین غم پرکندہ صحاک گو
کرن نہرچ تم واریاہ ملک مال
یہ زماندان مشد ر بیابان کوہ
نہ پرو از باغش فولی تازہ گل
درین دردینا غنیمت چہ نوم

نہ بیداد ہر سونگ رستخیز
شہاہ اک نیوپانہ دیوہن خوا
کرن حملہ تپ سپن پر غضب
نہر بخیر سنے کرن دود نہر
لصد لہر زہ از خواب بیدار کو
مٹن نش کرن چچ اک اک بیان
بشاہی والاہ انی غمقرب
بہ بین شاہی کری انتظام
کرس طاج پروردہ از شیرگا و
شاناہ تشند رہبان اوہ
تہ مارک تشند مول از روی کین
ہمی ہر خون پد انتقام
گر قمار غم بے خور و خواب سو
پریشان بحال فریدن گو
ہر جاسوزن گو سو ہتر شاس
بتقدیر نہ کر سونا پاک گو
کلان گو فریدونی و سوسہ
سو درش کڈان ات دوہ
منوژ مالہ نہ ڈالہ درشاہ مار
چہو اک نہ خوش ان شاہ صحاک جم

قصہ فریدن کشتہ ن آبتین از دست صحاک تو لڈشک فریدن و برن در خود
اورا بر کوہ البرز سپرد کردن مرد نکو کار را و پروردن اورا از شیرگا و

جواناہ دین آبتین نام وی

چہو راوی لکھا آسو ز قوم کی

سواز نسل طهور خوشنوی سو
 ز بیداد صفاک پوشید روی
 بنا که دو به که د لگیر گو
 ز کینه کھوان کیت افسوس
 ز قیو ز کچه گرفتار کر
 بچستی اهن پست سوزن اک نیو
 خبر و اثر در خانه آبتین
 بطفلی رانفت سوی و ماسو
 بجنگل پرکنده شحات دوه
 سپن مهر بان پش پهن یکمرد
 سو مهر وی بر کوه البرز بو طه
 سه ساله ز پرمایه خم شیر چوپ
 سه ساله گشته بهت تنزی مانده
 نتو کر سو بیچاره دروین خوار
 بهر سوی در کوه البرز گ
 پرکنده لاندان حال آس
 تهکت گی تو پیش صفاک باز
 دل ز فریدون بفرخوار سو
 سر کوه البرز دروین سو
 بشارت بی پین مدعا
 صفا کن بجا و چشم ارج تاج
 سر کوه تاشان زده سال سو
 نه تن فوج و لشکر نه تن ملک
 متن سخت افبالحی آس زیر

چو شیدا بس پیر لوی سو
 پری زن بویانه مانور سو
 بصحرای سوزان بهر خیر گو
 شکار راه کرت سیر صحرادشت
 متن کیم گناه قتمتن کار کر
 دیان تن صفا کن شکم چاک کر
 پریشان پین تنزی نازین
 بایران زمین و زنه ز بهار
 و چین نیک مرد راه بالای کوه
 ز معصوم تن رحم افسا و
 نه کینه خیر آس نه کینه دلو طه
 صفا کن منجم نه تعبیر دان
 فریدون از کوه البرز نیون
 سومات بتالاج یاوک چپا و
 بشیر با خنجر و گرز گ
 بجنگل تاشاناه تند دراک نه
 ز کینه سپن پید تن زیاده
 سو پرورده گو اندان کو بهار
 سو دروین صالح صفا کن سو
 بشارت بشارتی وی زمین
 فقیر بخشش بعالم مزاج
 سپن سوی قوی و زنده شیر
 نه تن کینه سو صفا کن اندر خیال
 چو شیر زیان از دوعای فقیر

بایران بهت آس بگفتگوی
 چو خوشی بهان خلقی دوره سو
 متن و اریاه خلق جاسوس
 سوی خانه گو آبتین باز گشت
 بخواری تن پیش صفاک نیوک
 ز تخیم گوشت غضبناک ز
 از ان حوزد امت فریدون سو
 ز بهیت تن جنگل و کوهسار
 فریدون کرن مانجه متنی پرد
 کرن تم سو پرورده از خیر گاه
 بجنگل فریدون پرورده گو
 و چکان آس پاتال نه آسمان
 صفا کن سیهات بر کوهسار
 انوک لو طتن مال و اسباب و گاه
 کران بتیوم شاه کال آس
 فریدون هرگز اخته آک نه
 پریشان رین غم گرفتار سو
 متن مار کس پس چیه کرد کار
 شاه لو طتن گوته کشت عا
 لین غم بایران توران وین
 فریدون ازین مرده شحال سو
 توانا جوانان دلاورد لیر
 بجنگل گزان سو ماند شیر
 بلا خوف از تیغ و شمشیر و تیر

گزان بر سر کوه البرز آسو
 چیه اس خوا و آواره چندان
 چیه اس کیا زه از ملک گیت
 زه بومول برانکوی شهریار
 تمی مور شید فرخ نژاد
 تمی نیون تن بلکه ساوی عیال
 کدن تم زبیداد بنیاد که
 بهر جای گوین کران لاره لار
 زه میم نیک نختن بصدق و در
 سو آماده بر جنگ ضحاک گو
 ضحاکن کوی با نیجیاره مور
 ولساده تخیم و الیو جواب
 چوون چانه بایت کران بنجو
 کرن خوار ضحاک بد و زکار
 کرو فوجکوی هر طرف انتظام
 مه کفه چو مننه مداد شکر کار
 دیس ماحه یید چوک و فرزند
 چو ضحاک ظالم نه جا بل بدتر
 فریدون به پیکار آماده آسو
 خره زن سو در بنجره نره شیر
 شب روز بنجوا بے آری سو
 چو و کن فریدون در لوتان
 بزرگان ایران و توران چین
 بدر باره خود ملکه ملکه ار

ازان شرزه شیر نرن لره آسو
 برکنده بیت کوه ساس اندر
 زگر می زان زن چنه رس اندر
 منس شاه ضحاکن مازن خون
 دتن سان شاهزاده راه بیا
 چیه موجود در زیر فرمان او
 کوئی رودنه در جهان نامی
 میسر گاهه هندی حمت بوته و
 در جهانک سو مارک لستیر سرد
 دیس ماحه ای در پاک زار
 منس بیگناه کیا زه تم خون
 زه ماری فریدن از تیغ کین
 بهر ملک ان شاه شهیار خو
 بومارن سو بدخوی پیدا گر
 منس یاد شاهنمی هر انتقام
 سبب زبانی سبب مه کرم
 بدش عمل کتره بر پند من
 بنی یاد شاهنمی لطاف رب
 یکینه کمر بند استاده آسو
 وزین سیاهی ضحاک بد و زکار
 بریشان برکنده تاپ آسو
 نوی تم کرن عرضا قلم همد
 انن یاد شاهان وی زمین
 دیک یاد شاهن لغیر جواب

پرت زبون ماحه ای مادر مهرن
 چنه اکنه سیه جای رت پدر
 دیس ماحه فیرت و دان زار زار
 بتاداج تم تخت ایران نیون
 بتاداج جمشیدی ملک مال
 زه شهیار اندر به پستان او
 چونه چانه بایت کرن گورد
 سکه رک کدک گاهه چالوی حسد
 ته بو زت فریدن غصبت ک گو
 وغم واره م بد رتھا و یاد
 دیس ماحه تم دیو حمت آسو جواب
 تمی کینه تم ماریت آبت من
 دیس ماحه از یاری کردگار
 همس از سر سینه خون پدر
 مه یاری چیه از فضل پروردگار
 بدینا سرفراز پانے کرم
 زه کر صبر کفه کالی شیر نر
 کری سوی سبب زبانی سبب
 بیابند فرمان مادر و لیر
 زخوف فریدون شاه بقرار
 دیس اهل از و بهندستان
 زخوف فریدون سپن رد مند
 بجاست انن اسرو اهلکار
 بو چو س دل برکنده بی تاپ

بهندستانه بوی فریدون آم
 به تعجیل فیرت می انده وند
 اگر چه پویش خلق ساری رضا
 چهو عادل شهت شاه علم پناه
 چه اس پانه خلق چاه در جگر
 ز مهر و نشانه ساری برگ
 رفیبوس پا و مژگانی اس
 و مو اس کد ت ماه فی مغز سر
 کرن کریشا ماهه فریاد بوز
 ندرک بهرید اعمال من
 مقرر چه کوس گزینان و چون
 بشاهی کرت ملک ساری تباہ
 تہ بوزت شهنش سنجو ترو و
 سو کاوه سہاہ خوشتر دشا گو
 عبارت پرت کاوه گزینان
 گرفتار دوزخ گزینان
 دوس منکران بگناه زور مار
 خدا کالشن سہاہ تنگای
 ز مجلس نیرد او چون شیر نر
 کرت گزینان سنجو
 اس با خیال فریدون چهو
 بوجوس خواجہ اداره گوشت
 بنا که تنقی دست پاسته گیم
 سدان چهو منہ تعبیر تدبیری

چهو تن رسیدن و تنم مقام
 مگر توه رضا نامه ساری کرد
 کرم کیا فریدون پوشمنه زاه
 چه اس شاد و آباد از عدا واد
 چهو ژماندان بوقت صبح و گر
 بایران آهنگراه کاوه نام
 دران ورتن صرفه الو اس
 به بهر سپر کاوه گو داد خواه
 زهر خدا داد و بیداد بوز
 باین ظلم تغدی به بیداد جو
 به طالب رضا نامه وزی نگون
 اکنت کن ره چهو کن خون دم کھوا
 برفع خجالت سو احسان ماو
 دیکتن رضا نامی مهر کر
 بکینه سو کاغذ کرن چاک چاک
 کران چهو باین مہر احسان ماو
 چه سان لوکن دوسل و لار
 سہاہ یاوه گوئی سخنهای سخت
 سنجو بہت بجانہ سو گو زود تر
 کرن یاوه گوئی پرن با سنا
 خیالی چهو کنت مضمون چهو
 یتھوی کر یک کر کاوه آهنگر
 زہیت دوتی جگر خستہ گوم
 دنت نی سو گو پانه در شهر بند

گزہ پانه ژمانان در ملک بند
 زہر شهر توه مہرہ جاری کرد
 نمو لکھو رضا نامه ز حکم شاه
 چهو اس طلیکار جنگ فاد
 مرتب رضا نامه بامت کرک
 دلا ورجوانہ تو انامت سام
 انگشت سنجو اک دست تیز تر
 دران گرم مجلس ربار شاه
 تہ چهو کاشد ما پیکر ویل تن
 ہوان چهو ک رضا نامه خلق نرو
 سنجو میا الو ورتن بگیتاہ
 بہت کن رضا نامه کن ہوان
 بشرم بزرگان آزاد گو
 انہست سو کاغذ ورتن تیز تر
 بہ مجلس کرن کر یکای ایل کار
 بہ بیداد گر آدمی مغز کھاو
 چهو گمتر دین ملک نازل ہلای
 دن پادشا بہت زبخت
 امیر و کرک عرضای پادشاہ
 دتن نہ اس مارہ نک کہنہ سرا
 دیک پادشا بہن لو راز دل
 گیم مہرہ بن استخوان برن
 خدا زانہ کیاہ آفتدیری
 فریدونی ژمانان فی اندہ وند

دستان دیگر

بایران سپین فتنه برپا نفاق
مقرر کرن آشرو اهل کار
دلاور سعی دار یا هسلوان
بیک جان یکدل سعی یکتلم
و لوک پاچه در درخ و نفش
سپین از اراده با فواه عام
دوانه سوسی کوه البرز گه
زهر سوین جمع استیا و حنت
پرگ حمد حاصل کرک ییوس
کرک عرض ای صبا تحت تاج
رگوتخت هجو بخت اقبال یار
ژه بر تخت شاه سپین جایگیر
تصرف ژه براح اسباب گیر
چهره نکلن آره میدان موعول
مه برعم کرد جنگوی انتظام
نه بوزت فریدن سپین شاد دل
سپاه فراوان ترا از شاه حجم
مهنن مایه خصلت تن تاج زر
ضحاک کس کس زره ریزه کرس
بفرمان شه گرزه گاوسر
پوشید بایر سپین کینه جوی
پکان فتنه رفته یفوج گران

دپان کاوش و نیش دی گردان گو
دلیران ایران لصد گرد و فر
بخاطر آنک یا دظلم ضحاک
قتلونا هیمو کاوه آهنگرس
زهر ناجیه اس مردم دوان
بایران سپین کاوه مختار کار
کرکنا و نت کاویانی و دش
بهر سوی کوشش طهه استجوی
زهر جابخوان اس پیغام وی
کرک حمد حاصل کرک ییوس
تتوی گی تی شه فریدن سو
بالبرز سپین جمع برنا و پیر
ژه کر استقامت کرد کارزار
زمین گزده از خون ناپاک پاک
سو از خانه بیگانه گوشت بد
ژه بلکس تصرف کرس انده وند
ژه کر بر سر تخت شاه ای مقام
چهره پیران بر کینه برنا و پیر
تنی تموجین یام جابه و شم
مزین سه زرین علم نکلن فال
به تیزی دین کاوه آهنگرس
گرت گزده می نش ژه موجود و
دپان نش فرید و نیش طزه پاک
سو شوکت همت سخت لرش گی

شهر از هر طرف و دپیو
زهر سویمت آی چون شیر نر
بهر سو و زان اسنای و جرس
بقدرت سپین کارخانه تیار
ز فوج فراوان سپین کارزار
کرک کهاره ز رسته جنگ علم
بنام فریدن کرک رزوی
چو شخصه به البرز نش می جهنم و
تتوی گی نینه شه فریدن اس
زگو هر کرک فرشت لای تحت
سپین شهره در هر طرف ارگیر
ده دن واره بر پادشاهی و اج
کر و سینه ضحاک کوی چاک چاک
ش گنج و گنجینه شمشیر و تیر
سو گوشت پراکنده در شهر بند
سویانی شهر بند و ستان گل
چو موجود شمشیر و اسباب تیر
محمد الهی سپین مشعل
چرک کهاره ستی جواهر ته لال
کرک نه و نهو مهره چون شیر نر
اغم تیز گزده گرت شکل گاو
گرن کاوه آهنگرن تیز تر
دونی دخی نش بداندیش گی
سو شاه فریدن با افسران

مکانه دچین پیرالبرز کوه
 توی تن مکانن تنظیم ترای
 بامید امداد و فضل و عطا
 بدین تمیزی مه فتح و ظفر
 زده خاطر جمع چست چالاک و
 سوز از آلهی درین کار آسوه
 دین پادشاهنش دشت و دهن
 مجرب چو بر بحر و جاد و گری
 ازان مرزده غیب شحال شاه
 بهر سوی شکرتش چارگرد
 بغیرت شهرنای نوخوار آس
 گناه اک تکریم که سین کله
 برابر بتدبیر بوزک ید
 سپن موم زن نرم بر چار راه
 شهرن کهنه متن آلوده پیش رو
 به پیگار دشمن کدن بارگی
 رشت مانز آلوده آهنگرن
 پرن ورد داتن کرس شجای
 سو یامت دریا جیون تر
 رتن تم به بیت المقدس قرار
 کرن تم تصرف بالوان شاه
 یک خشت سیمین یکی خشت زر
 بجاد و بلا در بلا و در دس
 غضبناک غیبی بلائے رما

کدورت تن مکانن اندر توده
 فریدون نزاری سپن استرگا
 کمر بسته چو سحر و بهمتیا
 خداین دعائش کرن شجای
 ز خوف بداندیش بے باک و
 نمی پادشاهش کرن بهری
 به میانوی طیفه بدن دتھاو
 مقرر زه یدوی پرک بار بار
 سپن دل قوی تن باقبال و
 شباک لگس نیر دامن کوه
 زحیرت دوشی تم دران بار
 به مارن شکریه دستگاه
 گناه اک شهرن و به تراک و
 بداندیش دشت پراکنده گی
 تغافل کرت و دے گفتگو
 همه فرج کاوه سیت سیت
 آلوده دریاوه مردم ترن
 ز قدرت بدریا سپن خنک راه
 تصرف تواند ان ملک کر
 برودی کرن فرج بهت د زور
 بتن سیت سبای مال و پیا
 زرین کار گبندته بنگا که آس
 طلسمی قلاگرد بر گردس
 فریدون یامت در انی تراو

دیوان خلق زیارت سه جا
 آلهی بوجوس مضطرب و نابکار
 که بے زاد و ده کرمه عزم سفر
 به آواز تن و غیبی جواب
 ات اندر بزرگاه پدیدار گوس
 بتعلیم در علم افسون گری
 جهوت خاصیت کمال کھایت پری
 زه نشه گزین موم زن سنگار
 کرن سوسی طیفه شب و زور
 پکان فتنه رفته نشان شکوه
 کرک مشور کرن بهت و ن دوله
 انومال دولت بنو پادشاه
 کن یا منهن اثر به نزد کشا
 پریشان شیمان و ترمندگی
 کرن کوچ فوجس بکیارگی
 پکان تم بدریای لحد و وات
 شهرن گرین یدله تراون آس
 مبعه فرج دریاوه تر پادشاه
 شب روز یک همچو باد بهار
 این ملک تم زیر فرمان زد پور
 ضعی کن چمن شوکت کرد فر
 برجه رنگ آمیز که حاله آس
 نت اندر سیاه لونه اژدها
 بجمکس اژدر و دیو و

به نخبیل شاهین سه نهر پیران
 سر تخت شاهی پیران سرفراز
 کردن دهن سارو فی قتل عام
 بهر سو کردن عزم از بهر جنگ
 سو خوش خلق داشت هر محانه
 بیت کن عا گوئس اریوان
 شهر باری چهله ناون کله
 چهوکت جایه کیا چو سواران
 و پوس فریدن نی تخت تاج
 چو زماندن تند نام پیغامی
 بریشان شب و روز از خوف جان
 نمی درهندستان کردن رید
 سودایم گرفتار پنج و هرس
 سمن پیران آردن چو سواران
 بچو حاکم عکس نو آره تل

ز گزده دفع هر دو آفت کرن
 کرن رام گردان گردنشان
 این زیر قیضه شاهی تمام
 این در تصرف حرمخانه نم
 بجلوت پیران پادشاه بادهش
 سو داشت گئی خوش عزیزان
 گئی تازه زن ناز چو مشعل
 تموتوره پوس چمن پانه خوا
 ته پوزت گو تنگ نه لا علاج
 مینه نم و چمن خوی پادشاه
 پیرا کنده گوشت از خاندان
 سو زماندن در هر بندستان
 زه قایم با قبال خوشحال کس
 شکوفه عجائب چو شاله باغ
 بهانه چو نخل نه گلزار گل
 نه دوزی به بلبل نه گلزار خار

بلادر دیر شاه گردنقراز
 بران ملک هر سو سو گوهر نشان
 رتن خلق از بهر صفاک تنگ
 تشندی شبتان و چمن پانه
 اکت کن تشاده پس شهر ناز
 بهر نه و نزه دایه کنیران شاه
 مین پیران پیران شاه شهمار
 زنجیم تش را و خوا یک جواب
 یقین چو سوار کشته مار نه دست
 تنه تش چو خواست آرام زاه
 چو حیا دو گراه اک تش ایهر
 زه چها وان تشند باغ نه پوتان
 و لوبیلو چها و تویر کوشش
 می و غزو هم فی ولاله باغ
 چو ساروی سپه ساراپایدار

دستان شستن فریدن بر تخت ایران
 گندرنه و صفاک درهندستان
 و قید شدن صفاک بر کوه و ماوند

وزین چو راوی وایت کرد
 غریبوت تشند عدل احسان
 رتن شاه صفاک سلطنت
 مسخر کردن ملک عالم تمام
 شباهت تش پش صفاک گو

فریدن پیران پادشاه گران
 تشند شهر در کوچه بازار پیو
 خزینه دینه حرمخانه بهت
 صفاک اکها گندرنه نام تش

بله سوی سر تخت ایران بهو ط
 جهان تازه تشند گلزار گو
 سپین رونق افرازی تخت جام
 شبانه گراه اک تش اولتش
 خنیش خمر بهت نو پاک گو

ودان ر یوان و اتودر ملک مند
 که اے پادشاه جهان لغیاث
 فو طرم باقبال ساری طلسم
 کردن شش چن شستانی
 خزانه کدن دولت گنج مال
 دتن زیاده تم چرنک زنا تم تنگ
 دین تن اے احمق نایکار
 ایکن سمن جنگ آوری
 سو لاگت چو چانس گریخ اندر
 نه چو کته کردنی کته عمل
 نه بوزت سو صخاک دلتنگ گو
 بخواری کرن دور از بارگاه
 سپه ریا بهت سپه ارشل
 نه کانه شاه سن از مهندستان
 دیان و دین بدربار شاه
 تمس ای سوی فریدون شاه
 کرن مشو و بادل خویش تاب
 کمند و کمان گزده نیرو خدنگ
 کهست و دبالای بام حصار
 سو آمهسته سوی هر مخانه گو
 اکت کن و چن شیشه بهت لوان
 ستاده شش کیتزان خود
 بسینه تمس شعله نار پیو
 به پیکار بهم سپن کینه خواه

بهر جامنادی کرنانده و نه
 سو شاه فریدون باکر و فر
 بهم از اژدر و دیو تهاون نه ام
 اکت کن شش در بل شهر ناز
 و فی کیا بوشاما بنو حسب حال
 بدر با استندن گو س سخت
 مه چان کهن کینه چو غنبا
 دین گزند باز ایشهریار
 کران چانه خاتونه بهت کار یار
 مستی زده چوک ز خیالات م
 بدمن سو آماده جنگ گو
 بهر سوازان گفت گو شهر گو
 بیکار از حکم صخاک دل
 بیاد فریدون سن شاد خلق
 قلیلاه پیکند جنگی سپاه
 خیال سپاهان چن بهر خلاف
 لشخون دشمن کوه دشتیاب
 چو مار سپاه نار ماران راو
 بمانند دین بند بیرکار
 سر تخت دیوین فریدون شاه
 بهت کن چن بیالیه بهت هزار
 بخلوت فریدون مشغول عیش
 دس سینه از کینه خو خوار گو
 فریدون سگی سپن خشمناک

ر یوانی کرن بورد تم الغیاث
 شهاب آوتنه بیو طه بر تخت زر
 کرن تم تصرف حر مخانیسی
 بهت کن کرن سیرال ر لوان
 به بوزت سپن شاه صخاک تنگ
 سپن چن بهم شش تاج و تخت
 سو کاغه اسه مت بهمانگری
 پیرن با عزیزان شه راجه کار
 بمن آسه کنیزن لگمت حمل
 نه کینه بی پانکوی انتظام
 مگر گندرس بهت سپن کینه خواه
 بهوانی دگر گو نه در فوج پیو
 نه کانه شاه شش برفرمان و د
 شند بوزت تھی زیاده آبا خلق
 پین فوج سادی شش کینه خواه
 سپن در سپاهان شش اختلاف
 شبانه گزند پانه سپاه جنگ
 سوی فریدون لاران آ و
 سر بام هر سو سو دیوانه گو
 کردن شش و عشرت بار امگا
 و چن شش بخت عزیزان خود
 سپن خسته دل شاه بهارش
 بکینه سپن و به همراه شاه
 متن گزده لاین طراق طراق

زگرده متس که نه ته تهاون نه حال
 مه مارن کون قید اے لقریب
 نه یوزت کون سخت زنجیرت
 سپاهان و سرشکر و فوجدار
 کون بسته در غارتار یک تنگ
 سین طعمه اژدر و شیر و مار
 چو نه کینسه نه د یار دنیا یون
 مگر د جهان نیک دیدار گار
 فریدون فرخ سیر سیکجوی
 رعیت نوازی کون صبح و شام
 که دمه گدا و غریبان شهر
 مسخر کون ملک عالم تمام
 سین ملک وزیر فرمان شاه
 بسوی فریدون رن پیش و ت
 شهر خوی بعد از احسان سو
 زه شهزاده تن ای از شهر ناز
 دتن دایه فی لیس کھا مایه او
 کران اس اندر جهان و دوه دو
 تره شاهزاده بی نام آسن سین
 که پادشاهی بان پادشاه
 بگرد جهان ربع مسکون فیو
 چو مقصود شاه پیش شاه مین
 دس تم پوتس سیت خوشی کره
 و چیک دانش و رای تدبیر و فن

کدن تیغ هندی کون پیمال
 لدن قیغارد ماوند که ه
 نهون از چپ شکر مش پیش و پس
 بخواری کدن شاه شهما ر خو
 لدن غاری و تر نه د یو اسنگ
 برابر کدن عمر تم و مینہ ساس
 کون خوار گردن دشمن سرنگون
 جهان تنگ ز جور ضحاک سو
 نه یکی سین د جهان سرخروی
 خلاق کون شاه داد عدل داد
 زمال ز دولت کون دلهر
 بایران توران ماچین چین
 زن مرد ساری شناخوان شاه
 و چین یام تند سو مکین جیاه
 باحسان یل دل و جان سو
 متس بیگ شهزاده از اولاد
 کون نه متن ترین اندر کینہ او
 شهمن گردید لشوری مشوره
 شرن کتره همی کون نیتهر متس
 جهان دید خیل اکس سو ناو
 و چیت لبر آونزدیک دو
 سوزن باز خیل و مال مت
 مگر با دل خویش چوم مشوره
 دمی تن سین نه آسی و قوف

ات اندر شهمن بوز او از جنب
 دس حق جزای بدی ات دوه
 این پیش خود اسرو املکار
 فرک کوه کوه چه بیا زار و کوه
 نهون سرنگون بسته در کنج غار
 سین داس تن یا م فلاس اس
 به دنیا چو نه دوه و ن پایدا
 سگ دمی خوار ناپاک سو
 سین فارغ از چنگ ضحاک یام
 تن دودنه جور ضحاک یاد
 بتدبیر شاه ی کون نظم ام
 دی و دهم مانند خا و زمین
 فرانک تنوی آ ای سیای مت
 سین شاه از مال اقبال شاه
 چو لکھومت پس از روزگار از
 دیان زاو نه شاه گو سرفراز
 تر نوی لا و سین شیر زور
 بو نیتهر اگر شاهزادان کره
 و چپی پس نشه زهره تهر ماه
 فرمان شاه جهان تیزدراو
 گذارش کون پیش شاه مین
 بشاه مین تم کون مصلحت
 انک تم تره شهزاده در ملک مین
 و چیک عقله نه سکه هندی زنگ

سوخیدل مقرر کرت آدوه
 بعد فخر شهزاده راهی کرن
 کڈن یام شهزاده ی مین
 مباد اکھو باز شیطان فرو
 سخلوت نیو توه شاه مین
 منز آسنه بیاگ برجا خویش
 پس انکه دپو توه به شاه مین
 چه منز مس منز پالنسی رحل
 پکان فته رفته پس از چندگا
 سین فرش زلفت براه مین
 چکن مشک و عنبره عطرون
 بهت بانرگان حج دکت کرن
 پوشید پوشید و یا شاه
 دیان هر گچی حو و نوات ان
 شهن تو متن شاهزادان سوال
 زهن ط سوار ی سین یوزین
 شهن شاه دیانه کرن شاد گو
 شدت سین بابل و دین
 ز شهزادگان فرود باران رود
 و چمن نه تری قدر شبنم متن
 برسم زمانه کرن مینه و دل
 بکین جوهر نه یاقوت لال
 زرو سیم گی واریاه و نه بار
 بایران شهزاده راهی کرن

وین قصه شاه گرد و شکوه
 بجاه ششم فسر و اهل کار
 شهن کرد سخلوت نصیحت مین
 مین ترن عزیز کل چلی کی
 نه ختر انیو بیت اندر چمن
 زهن کتیس کتیس کلان منشین
 رگوبن مین جای اندر چمن
 نصیحت کرت پادشاه مین عا
 مین ات شهزاده ته فوج شاه
 کرک فرش کجوات بازار طوس
 گردن کرن اس ساسن مین
 تره شهزاده تم زاسن باغ اندر
 سین جمع خوشید وین ما
 بنا واد آیه پیرت کشر
 رگوتوه مین شای نادید حال
 منز مس اس وین بازن دیان
 بحیرت و چیت ل امارد گو
 زهنری سین یام شهزاده تنگ
 سین وراز تابع گو یا بنود
 بحیرت سین شاه فرزند منوی
 شهن واریاه ولت مال کال
 زاکس زمر و یاقوت در
 در لعل با ره سین قطار
 وین بیت لشر کرد اهل کار

هر گونه تدبیرشاهی کرن
 سپاه سپهبدار پیاده سوار
 سو شاه مین آزمایش کرد
 اکوی خط ترنه وین کنی الفقی
 کلان وزه پت کن لکت آتش
 منز وزه منز سنکله یوزین
 کرفتوه زه باران که مدیل
 کرونک پکان درای بر مدعا
 بو تخته درای سالار شاه مین
 کرن جمع نم واریاه تچه سار
 باین شاه بی نهایت کرن
 هر سین بسته دیوار دور
 شهن کور دروغ پیرت این
 پکان آیه تده شاهزادان
 لکت ط زهن یام منزین
 مین گرتس پالنسی یوزین
 دران حله جاد و گران مین
 رجوع خدام سین بید رنگ
 گلشن دیان تراوشاه مین
 کرک سین شاهانه بازار وکی
 کڈن اریاه زنه زیور مال
 سین اریاه بار صندوق پر
 زین کار زانپانه شاهی کرن
 نهون خرج منزل منزل تیار

دیان یام در ملک ایران دای
 چکن منته اینارگی دیاره فی
 شهرن کمره شهراد فی پانه ناو
 شهرن تن کردن شاه ایرج خطا
 زن شاه ایرج خطاب شهری
 تمن راو ساروی کاکه زوی
 وچین اک کس حوته نم سست اس
 سخن دیم بیک شکل و نقل
 دیان پیو بدل پادشاه خصال
 میاد افاد اتن پو مرت
 بشا بهی شهرن پانه تقسیم کر
 سین تور سالار وچین
 سلم ویم ته تور توران گو
 دیان اس تم دژامی مال باز
 لکھوک نامه اس که پادشا
 ده کهنه نام درینیه چو کینه نو
 کروکیا ذوقوت بیداد چا
 مرن تحت ایران بمن بهیار
 اگر چو کله عقل خبر شرط نو
 پرکنده دل یاده از تنگ گو
 گرم بے ریا ملک تقسیم مہ
 برم و تنوران چین پادشا
 زفتنه گزہ پو پالو اتی خراب
 زسینه کرد دور کینه لفاق

بنه رکان ایران تمن بر طمعه دراک
 انک یام اندر شبتان شاه
 ز شهرن سلم منتر لقب تورناد
 زن سلم نامی سین آرزوی
 مقرر سین نام اورا سہی
 سلاح شور شهراده از یکدگر
 برابر مردی بود ست اس
 زینره دوسر اس جنگل تان
 پوچو پوعل ریت پیردیرینه سال
 کرن تم جمع اسرو امل کار
 بدلت تمی ساری ختم کر
 بایرج دن ملک ایران تمام
 تمن ات ده اتخه موران گو
 کرک عهد پیمان باهمد کر
 زبیدا تو آئی اسر ادخواه
 چہ اسر ت نوی کرت رید
 بخر گزہ کزاه ہمو داد چالو
 وگرنه دوشی اس بمعہ فوج آئی
 وگرنه پی جنگا ماده روز
 بنرمی لکھون باز فیرت جواب
 برابر ہر کس تو رو سیم مہ
 مرن کهنه چو مرنه تنای ملج
 چو فتنه مدر متع شیرن باب
 بہ پند و نصائح لکھو اسرو گرم

شهرن کر چہ اغاثہ بازارہ فی
 مرنہ برج سہ زہرہ تہ ہر و ماہ
 تمن کونش سین سوگرد و کباب
 زن طو شد ہورانا دخی
 سین یام فارغ شہ نیکنوی
 وچین تم سین خوشن جان جگر
 بد اس برابر بند بر عقل
 زسیت تمن نشہ اثر در تان
 دن ملک شهراد فی باگرت
 مرن سین خاصہ تہ یار
 بنام سلم ویم وخواو زرن
 کرن ساری شهرن ارف ملک یام
 تقسیم شہ تم دوشی کینہ ریا
 گندت روم بر کینہ جوئی مکر
 ننوازد یا تقسیم چالو
 بان طفل نادان تن تاج زر
 تہ بیدار جن زندگانی بکار
 درگی چہینہ کهنه در ملک ای
 فریدن ازان نامہ لتنگ گو
 بد اس مرنون باری شراب
 تو ہی و ن ن تھادی شنگا
 نہ مرنل شای بہاج و حراج
 چو بہتر اگر توہ کرد اتفاق
 بنن نرم شاید گزہ یک پد شرم

فرستاده نامه من باز گو
 دتن تن نامه نامه سلمه تولد
 چو شوارکا ماه چو کیا چارست
 من سینت چو شکردم و تولد
 و پس ایرج باز اے پادشاه
 چو کس و دمت ده کس پادار
 گزده پانه بد چوم مرنه مان شاه
 به پادشاهی چو اختلاج
 پس هم بلا تشن نش گزده
 پشیمان ز کاراضی گزین
 گو دن لکھو بنامه نامه خدا
 کرن پید از خاک تیره طلاو
 نمی کر نه از نور پیدا ملک
 بهر آدمی رزق تھاوون می
 الای عزیزان جان پدر
 به آباد سن تهنه آبروی
 خدمت برای قدوس و
 به سوزم برای تسلای تو
 به چو دست بسته بفرمانبری
 بنوران شهزاده گونا مبهت
 کران عزم به جنگ ایران اس
 سپاه بهت بو تهنه تن به کیارگ
 سوا ایرج خردمند خوی آسو
 امیر و بزرگان آن مرز بوم

مگر تنگ شاه سرفراز گو
 از ان نامه ایرج سین خست
 چو بهتر کرن بیت اندر مصلحت
 آنکه متن و نین سینت تاب
 مده رکا که به چو مته تاج و کلاه
 اگر هم چو بهر ایران تنگ
 دمک بو لکھت تخت تاج و کلاه
 فریدین سین آفرین خوانش
 و نک حال سادی نک و اره تیره
 بدتش سن بو زانده و زور
 خدای خداوند شاه و گدا
 نمی کد نه از نازین و پیری
 زمین زمان آب گوهر ملک
 نه کینه دتن کینه پست و سرگاه
 کرد و چو بهر خاندان پدر
 به تابع کمر بسته چو بند و وار
 تهنه برای م پانه منظور تھاو
 دیو تو به اس حکم بر تخت تاج
 توی آو در ملک تو سر سری
 سو تو و سلم شاه تو را واک
 سلاح ستره سامانه پیران اس
 انوک سینت پانس و دربارگاه
 با خلاص هر کینه دلجوی آسو
 به تخمین ایرج تو لک شمر

در اندم شهر ایرج آن جھو
 پس مال ای خسرو خود و سال
 و تهنه متن و نین سینت پو
 بخامی کرن هم جهانس خراب
 باین پادشاهی چو کیا اعتنا
 نین ملک پیران کرد کیا ز جنگ
 بو چو سینت پو از تخت تاج
 باین غفل و دشمن هر پان سن
 ده دشت بیک هم رضی گزین
 لکھو نامه بنامه آن سلم و تور
 نمی تو نه بیت تیره خاس جلاو
 طلسم فن و سحر و جادوگری
 کرن پید اندر جهان آدمی
 برابر چو تشن نش مسافرنه شاه
 توی تو ن بزرگن به چو کورس
 به کینه شاه و نوتت چو فرمانگذا
 به رضی چو پیرای منشاء تو
 اسش چو پیرانکوی ستم تاج
 بنامه سن لکھو بنامه تن
 کران اس هم جمع فوج و هجوم
 ات اندر ایرج خردارگی
 سوا ایرج متن و نین سینت عذر
 سپاهان با چین تو را و روم
 دیک کیا چو انا شیه ادگر

نه یوزت سپن رنج تو د وسم
 بلا یاه سنی د دت پانه آن
 یکه دای باهم بیک خیمه بی
 دین ایرجی هی هپو سانی قصور
 چپس استاده دوشی بند و
 هپو از کینه مناره پو مریست
 بایرج دتن ضرب کرسی کلس
 کران اسو باین شهرها زاو پار
 دمو پو لکعت مته کی خونه سیت
 گدائی کره جنده مصلاه و له
 شند کله بریزه شاهلک
 چو یعقوب اعشی سپن سقیرار
 نراری تلن آتجه سوی خدا
 تولی در جهان دشمن گنه کار
 سپن از شبستان آتش آفکار
 جهان و جهان آتش صبح و
 پشنگ نام سپن یی نیکو آرو
 جهان آتش جهان آسالتن مین
 شهنشاه شاه خورشید دشتادگو
 غریب نهایت جوهر نه لال
 بد و بام اندر نهامی طاق
 شهن کر جو علق کنوی صوم
 سو کاوه فریدونی نو حیدار
 منوچهر شاهین مدار المهایم

کرکیش بر کینه جوئی علم
 متن از حد رجکریست رای
 دنان اس دستانه افسانه زی
 رت کولن استانه تخت پد
 ده چوک شهر ایرانکوی تاجدار
 دران کینه کرسی توین تیزتر
 بیازی مکرزن لاکن ترلس
 اگر چو توه بهر ایران شرار
 مبه هپو مکنخوا اسهداریت
 دشت توره فی ضرب خنجر ملس
 امیر و زیر و نیری و دک
 سوازه شهرزاده پوانه گو
 آلهی شه دن کدنه میا کومدا
 هی شمشیر اسند انتقام
 چه کوره شس ایرجن یادگار
 لصد شوق شاهین سه پرورده
 بر دی و در ملک شهر آسو
 نچو اکس سرخی حوره زاو
 گمت خانه ویران آباد گو
 سو شهرزاده از شکو شیر قند
 بهر سوی شه پو با فاق
 همه پهلوانان ایران زمین
 جهانداران تندرست یادگار
 سپن نایب تخت تاج و کلاه

کرک بار نو پامصلحت باوان
 یی خون ایرج گندک پانه رای
 سپن دین کینه و شاه توله
 کرت اسل حیران نه دریدر
 شاه ظلم کر پادشاهین اس
 دتن ضربت ایرج نامور
 سو بیای و ایرج و دان اززار
 مه چو مننه بایران زمین هیچ کا
 ننه دور بیکانه ملکس تله
 پهر پو ستاده نیرت ترلس
 سو دشت شهن دشتها ازرا
 چو ستانه اندر حرمخانه گو
 شوره اکتم ایرجن یادگار
 زموی بایران کری نده نام
 پر پوی شوخی پری پهر نام
 سه فرد و پرده پرورده کر
 پر پهره شس کنه نیتهر شهن
 شهن کر شاه منوچهر و ناو
 براه خداقم دتن گنج و مال
 شهن رجکری چو زیار سید
 همچون رسم آیین شاهین تمام
 سپن ایره کلس سار و مین
 ذکر شاسپ نامت نریمان نام
 بدر بار ایران منوچهر شاه

دتن حکم برگردن فوج شاه
 بکثرت نمودن دریا مهج
 شب و روز فوج حکم کنان نظام
 سپن جمع اسباب آلا ت جنگ
 کرک شود و کیا بهیون چاره
 ز دویم دنیا جوهر نه لال
 تمی سیت شاید گزهی نرم شاه
 و نکلتن صلاح نامه تدبیر رای
 شهرن بوزنه بوی تخت زر
 سپه دار استاده پیر کشته
 تنه یان شاه پوزنه خیر زاد
 ان بام شاه پوزنی در خنور
 و چمن بام شاه منوچهر شاه
 دلیران ایران تنس چار سوی
 گردن عرض و معروض اعدا زلم
 لشکر مندگی رای زیر علم
 چو کیا چاره تقدیر کنی کار
 متن بر پست و تقصیر کن تا و تا
 چوچه امان کرد و تمیزی تو کوری
 چه پاران ری طلیدار شاه
 ز بهیون لاگ مارن متن چویم خون
 چو عازم منوچهر بر کارزار
 بازی بخاطر متن آرزوی
 نه تا و و نه و نه توران چو

بد بار ایران منوچهر شاه
 کشاده در گنج حشید گو
 عرض متن مرضا برین انتقام
 ته بوزنه بر کنده گو سلم تور
 مقبر یک خلیجی مصلحت
 بنرمی هس غدر خواهی کرد
 ز دو مال دیشیت بخشی گناه
 بایران گو دولت مال مهت
 بد بار ساری نمود نامور
 پس و پس متن ایلوانان تمام
 سو شیر و کشتن و اذقارن کیا
 محلی و جهت قاصد رس گندل
 بهت بر سر تخت پیرت سپه
 دتن قاصد بوزنه بر پای شاه
 به نرمی تقریر شیرین کلام
 به لکھمت اراده بتقدیر آس
 مین و ن برگردن مٹی و دما
 لدان باج سوی منوچهر شاه
 دمو تن لغزان فرمانیری
 ته بوزنه هس گندنه در سینه
 دوس او که ختم چویم میمون
 چو استاده آماده بر کارزار
 به چو کنه سو انا جهاندید لوی
 تهنندل پس متن تیر تیر

دتن حکم برگردن جمع فوج
 دتن دیار فوج حسن لوتن
 چو شیر غرنده گردن تیر جنگ
 ز بهیت متن جاکھی برانت سور
 بکثرت لوتن مال ته گنج و مال
 و کیلاه خندان ایی کرد
 شکریا تو ک فاصده تیر رای
 ز دویم هم لعل و با قوت مهت
 منوچهر تم تا و پارس شاه
 سو کر ساسک و نه بریداسم
 ز دو وازه آن قاصد سلم تور
 سلامه گردن متن پیرت ایل
 فریدن فرخنده کا فوری
 محسن ادب و در جایگاه
 میان کرد پیغام تور و سلم
 مبدل گردن کرد تیر بر آس
 ز بخشش کرد سینه از کینه صفا
 چه تم و ن پیمان گمت عذر
 شاه چو کنه کنای بیدار شاه
 دین متن که اے الحق نابکار
 متن دیکر سینه و ز و تیار
 چو و نکتن کران جنگگوی نظام
 گردن ملک ایران بشیر کسن
 دد م سینه ناحق کردی بیره ز

نه بوزت سو فاصدین ردو
 منو چهره شاه دادیر انتقام
 فریدون فرزند دنا ی پر
 سو شیر به شاپور تل ملکار
 کنوی ن اگر سوزده تنها قبا
 اکوئی ن کری چین چین دام
 مردی فی کس تن سیت بار
 که از کرده خویش شرمند گ
 کرک مشوه اس کرد بسته راه
 دلیران ایران و توران زمین
 سپاهان لشکر کرک عرق زده
 کمر بسته بر جنگ ایران همه
 فریدون نه بوزت خردار گو
 بیک دم سمی تن شش شاه وهر
 سو شاه منو چهره خیر نهر
 به تندی گردان عبارت زن
 سو قارن کاهه سیا ابرن
 زمین سوزدنگ گو سو آ نیو
 سپن پیشو قارن تیغ زن
 بهر کار ملکی مدار المهرام
 نه بوزت وان اولور و سلم
 چو محشر تن یا دیو تن موج
 صف مینس و دگر شاس شیر
 تلیم و شاپور شیر نبرد

اتن فکده وان را و گی گنگو
 به تیزی تسرز و چو شیزن
 بهت نش نشه بیکه سان زبر
 کنوی ن اگر سوزده تنها قبا
 کرخی خاک توران خاور بباد
 تلیمان گزی بیکوئی سی
 و چیم دارپاه اسروا ملکار
 کرک پیشدستی به پیکار و جنگ
 مبادا منو چهره سوزی سپا
 زهر سو کثرت کرک جمع فرج
 دت تم کست و داری کمر
 بد ریای خجین پین گیر د
 ازان بول چون شعله نار گو
 دلیران جنگی نه لشکر شکن
 که فی صیر زن بهر بالای ابر
 نریمان کرک شاسپام دیر
 و دن رای سالس مع ابر زن
 به پیکار کد پام شام قدم
 بهر شکری گرد لشکر شکن
 دو منزل کرت تازی نارو
 کرک ریمان استاده علم
 منو چهره شاه بلند حشام
 سوئی میسر آسو سام دیر
 پس و پیش لشکر کس ک چه

به تور و سلم و اتنا و ن پیام
 بمیدان مردی گردان شیر زن
 سو قارن کاهه تنند قیدار
 کرک توران خاور و دگر و غبار
 نریمان کرک شاسپ شاد و سلم
 خرابی کرد دیر به مرز بوم
 نه بوزت دوسی تخم پراکنده گی
 دیر و زنده میان بسته تنگ
 انگ فرج از خا و د و م و چین
 ازان فرج ملکت تلک و ج کهورج
 بخا و د و م و د و پیران همه
 سپن جمع بهر شکروا ملکار
 کرک بهر بهر و شاهان دیر
 زده پس گردان شیر زن
 زده پس بل کوه ناراه دز
 بمیدان گردان رای نیند شیر
 سپن محشر از ناله بوق ووس
 سهاه شور و نهو عدم العلم
 به شاه منو چهره کرک شاسپام
 سپاهان گردش و پلتن
 مقابل سپن یا لوانی زه فرج
 بجادی کرک جنگه کوی ترهام
 سو شاپور قارن بیکه کرد
 ملت صف لصف نلت مشه

یتانی شهن تھا و گرد قباد
 دیک صف بمیدان بناد و دور
 دیک تن چو بے پدر پادشا
 من ملک ساوی دین قرار
 هتن خون اسج بکثرت چو کا
 زحمت کران تم زهر خنده گی
 بیک حمله آن سهاه زیر تیغ
 شهن تهنو منطو و ده پور گو
 تن گرده چارن گرسنگ تنگ
 گندت رای بر خون توران
 تهنوی پا و ایرانیو دست و
 سپاهان ایران طغ غار و گور
 کران اس مردی سها خاوری
 تمی تو نیریت بقارن نیم
 بکرشاسپ گوج ایران سمت
 ز تورانیان مار تم بے شمار
 تمی ساهه موتن متن ما و پان
 کران اس تم پیش و پس و ده دور
 سپن شام نه زنگیو مای کر
 گمت ز دادر و دنج و لم
 بر دی من سیت آو نه بار
 بشجون کر و کالچن گیر و
 نه هرگز تهنو مشور و زور و
 بالما چارن بهر پس و ت

بطور طایب استاد
 کران اس فوج خود نظام
 یهوی ارت تحت ایران چها
 قبادن پس ز فیرت جواب
 و نو کیا پگاه پیش پروردگار
 قبادن هس نو سو پر نار گو
 امی کینه مارن سها بیدار یخ
 صبح فلونو چهره شاه دلیر
 کران لنگانه با هنگ جنگ
 سپن گرم بازارین در تیر
 سپاهان ایران طغ غار و گور
 سواران و می ترکان چین
 و لکین کر کینه دکن یاوری
 بعد کینه لار و بکرشاسپ
 اکی انه شیریه نن لمت
 سها تم پریشان پر کنده گی
 دویوی گی از بیم شه نیم جان
 ژلان پانه لوکن کران فرین
 شبر و زنج جنگیو جای کر
 کران ره نو کالچن مشوره
 بازی کر و کیا بهانه تیار
 شوکت آسه کرشاسپان سام
 یه کت کوچه بازارنی درایه
 سراه لشکر ستن و دور دور

مقابل سپن لشکر سلم و تور
 قبادن لک و ات کرک سلام
 کران کیا فریدن سر کوره
 تهنو لغتاه تاب و ز حساب
 نه بو زت شیمان شرمندگی
 سو خوار از بهر سگار گو
 امان هنگوشه تورنی دور گو
 سپن نیز آماده چون نره شیر
 دلیران ایران چو شیران نر
 ز شمشیر و نیزه تلک و شمشیر
 تهنوی پا و ایرانیو دست و
 گلزنان اس نیر زمین
 دلیر و دیان او شیریه نام
 سو کرشاسپ شیارین نیز
 سواران لشکر کران گورد
 ازان حال تور و سلم کنده گ
 بخواری کدک و ده تنو او و
 تهنو جابه زت نظر بر زمین
 پر کنده دل سرور و سلم
 چهره عیم شیرنه اس چهره سو بر
 کر و حمله بالشکر بے شمار
 کر و گبر ایرانیو قتل عام
 شهن زقارن ترو و ساس
 بشجون پاه لچمن آو تور

پکان دژ دژ و کان دژ و زن
 نمی نرم نه گرم پیکار گ
 خبردار شاه منوچهره گو
 و انهم نه سینه گیرن نه مژده
 زبون کی سپاهان لوان چلین
 بصد کینه گو پرده ناوون دود
 تیه خورده فر نیز لوان جلوه
 اکی تیره آن سو خجیر گیر
 شند کله بر لوک تیران لوان
 بران حمد گو پادشاه پادکش
 کدک تو پس اند دست بگشترن
 بهر سو لدک نامه دیک دود
 خطا اک لکعت تو رنی مهره نیون
 اکی حمله در قلعه پاوون چپا و
 کران غنچه لانی فی آس مهر
 کدک پیش حد کینه جویی علم
 ان کو بکسر شکوه وسط گنک
 بر دی اندر جهان طاق آس
 گرم از منوچهره آزاد می
 زهر سم آو بر نام ونگ
 سو کا کوی کھتوتیز تازی گرس
 بونته راوتنها منوچهره شاه
 به شمشیر و کرده به پیکان تیر
 اکی اخته دانت تن مال زن

قضا نه کریمت محمود زن
 انوک فوج لوان بهتری گیر
 به ج لوان بصد قهر گو
 شها فوج دمی انوک دیر تیغ
 دوان کله نه کپوژ لوان گزین
 دوشی پانه دانی سپن کینه جوا
 قضا و دس تهر و لول ملو
 بصد کینه اندین دانت دن
 بر شاه دد بهر ایران لوان
 سپن خوشتر خورم منوچهره شاه
 انک اریاه زیر فرمان بری
 سپاهیت فی قادی مشن نزار
 قلعه دار تم ماره کی سرنگون
 سپاه مارتین دلت مال بیت
 سپن ایل اراه قلاگاه و شهر
 دیان یام از تیغ شه تو رود
 سو کا کوی تازی انن بهر جنگ
 انک بهر ایداد شاه سلم
 سو احسان با عمر جهوم یادی
 صبح فلوته و تپو راز کوه نای
 تن لوان مار پیو مت مرس
 بر دی کرک اریاه کال جنگ
 تو کر که نصفه دوس را گو
 اکی ضرب مارن شمشیر کین

سپاهان بران خیر دار گ
 زگر و سان و بشیر و تیر
 کرک سخت تو این حساب
 ز چینی سپاه ماره کی بید تیغ
 سو شاه منوچهره نزد یک تور
 دیان کوس غالب منوچهره شاه
 پس پشت شاهن تن ضریر
 بیک ضرب شمشیر دانت متن
 نه دشت فریدن سپن باخوش
 سون فوج هر سو کرد بسته راه
 لکھا آس الشاد از مهر تور
 بیازی سو گو رالانی حصا
 ایز نامه ووت دران قلعه را و
 دیان و قارن و مال بیت
 پس انکه کرن عزم رزم سلم
 سلم دود از تیغ شه و ر و
 سو کا کوی زخم ضحاک آس
 سلم آتش شه دانت بهم
 توی آس کا کوی مت جنگ
 دو سو سپاه بهر پیکار رای
 دوان راوتنها بنا و دگاه
 نه تھک شاه ایران نه کا کوی تنک
 شه شیر ورن رن شمال زن
 بمیدان تراون تپو گزین

ته دشت سپین خستیاه سلم
 بشمشیر بر سو کردن دستخیز
 بشمشیر و گزده کمر گیر دار
 بر سو یاری نیوفج و دل
 کمر کمر یک شاهین که صفت
 گز قنار ام بلا آک زنی
 بهی پوشها ایرجن انتقام
 که کاره شاه سلم بیدایغ
 سمت گیامین توران و چین
 برای خدا رحم و انصاف که
 تنگ لک ساری کرن غرق ز
 مسخر کردن چین ما چین ام
 بایران خوشدل باقیال او
 بشهراده کتیاه سپین عذرخوا
 بر سبیلن عاصم ارو گهر
 زنده آسو اندر جهان کیونتر
 به دل شهتاه دیندار آسو
 و کس ملکه دن سک نیک نمون
 دین بابک تاب کر خطر اب
 مه گزده شاد آخرین یاد کر
 زه و چیتک بن خویش شهتاه
 چو قبر از پو متوی زینها
 زه از خانه خوشن یاد کر
 رچک بانه کیتو زه کتیاه رچیت

کردن است بر جنگ ایران علم
 دوشکریه بیکار میخته
 ز گزده لک سنگنارن شرار
 بنو کوسلن منوچهر شاه
 گز یک کتو بهری گوی بسته و
 چو کوی شیر و نکلن مشن و چال
 گز یک کتو گمت چو کز قنار ام
 سپین قتل و رانیان به شمال
 کرک عرض الی شاه وی زمین
 شهرن خشک و لک گنج مال
 ز لک خوف ساروی تیر و در
 ملازمین فوج توران دوم
 ز توران بهت و لک مال و
 دین بس منوچهر سی سخت تاج
 بزور و گزده شمشیر و تیر
 بدار البقا شه فریدن گو
 شب و دن یا حق کار سو
 لک سر به دنیا چو ناپایدار
 به دنیا و هجوم کارخانه خراب
 زه از یار و هم صحبتان یادان
 بتن آسو در ملک شهتاه
 قده بخلیل کاک قادر پری
 بنه بای و لاد مادر پدر
 نه رچیت کونی نه رچین ال و

کمر بسته لشکر منتن راوتیز
 چو باران خون یلان دخیته
 تنه خورده شاه سلم دورتل
 ز ایرانیان اسلن بسته راه
 ز لک کتو گلک ی ملک خاک لری
 ننه چو کز شیر شهتاه
 منوچهر شاهین بکضرب تیغ
 ز تاراج بر سو تلک گیر دار
 چو اسل بیکته تالبع نامور
 انک امن گو معرکه الفصال
 بتوران خاور کردن انتظام
 سپین تاز از چین خاور و جوم
 فریدن بتن بانه گو پیشو
 بتن تم بهر ملک ج و خراج
 پس انکه فریدن فرزند و آل
 سو غم در همه ربع مسکون پیو
 ولی عاقبت تم ز دنیا یون
 ولی نیک بد جهان یادگار
 مکررات خرابش زه آباد کر
 زه در فکر احدا و احدا کر
 یسوی سوله پری ملک دار
 و چیت کم بهادر زه پنی گری
 اچو پانه جانانه کتیاه و چیت
 نه شر و زه دن شرین مال و

دلو کله والو اکوی پیالان مه سوی پیاله مریمیم شکوی دنی قصه زادن زال زر	بسرخ بزرنگ گل لاله آن اکوی پیاله کام پر اکذگی	گزه هی رنگ سنن شکوی دیم زیاده سی بهر زندگی انی تحفه و دریم شیر تر
---	--	---

آغا دستان دن از رقصه و عهده کد دن باو دایه دختر محراب شاه کابل دن رستم

<p>و نان چهی پاهی پاچه تارنجی وال کرن جا و روین توران رام نحی و نق تحت آیران دن سو بد و قرا عشقوی زیاده چو گوشت پرید خنده عاقبوم مرک سید خاصه هم شد بکشمیر مس کرن زنده نام بصد سخته کی محته مارن نمی دیان را و اندر شیتان سام تند دنی موی چین مشک ته بوخت سها سام شرمند گو ژهنون و زلوت مست جیون دیان آو دریا رحمت جوش تمس کیه کری اونه آیار دران کوه سمرغنی آسوال سپن تن شرس مخرج سمرغ دا دیان تاجرو و چو بالبرز کوه چو و حشی تمس حشین سیت جو نمی پوسه ی گرد فرخنده خوی</p>	<p>مخالف منو چهرنی یام کال شاه منو چهر نوئی پشت آس تمی تاج از چین توران بتن چو اجه لکهان شاهنما س سپننت سو فر چو کاشتر تمام سو حضرت از قوم سادات کری دن از عشق پرید خنده سام تند شمر زن شکر و قند چو جهنم رنگه نجواه بوته سرخفام تمس نشه لفرین سپن حاصل عام زخنده خجل جو اردیا نده گو سوالچار معصوم بر روی خاک نشدن ای دمی تھا و گوش چین آسوتن مالکس طفل خام نمی سجه نی کتو معصوم کمال چو حشی رن و حشین سیت خوی منو شاه و آن دین سیت ره درین دژما سامنی دیو خوار</p>	<p>سپن یام شهنوان گرد سام هون جان سپرین بیک مشت تند استاناه نهایت چو ته کرمت چو فردوس مختصر تمک حریمه کره ناوم تیار درین وقت شهنوا سید امیر تهدن پریشا بکهان نمی بهریت صد نکته و پند چو چو کافورن موی ساری سفید دین آساری چو نسل سام سو معصوم دکه البرز نیون پمت آسواره ته در دناک کری پر کس اچهر پر دگار کرس و حشید و زقه کوی نظام سو بچه حیت سجه فی فرمای عزیزه تمس حشین دن بوی جواناه و چو کادی رنگ رو سواره دوان آسوپن فنا نچو چوئی نه زنده بالبرز کوه</p>
--	--	--

بیت سو دگران رایه کت
 بو و چه ماسکینه کرس مالکن
 سته اوی کم بنه آپرس
 چهن کم معصوم سیناندر
 بنی طریسین مسی پیده مای
 و چهن شکر اه اک چو دریای
 متن منزله کن و چهن ی سام
 لچه زنگه چهی زنگه زنگی
 زه گوی یسر بر سفیدی ریا
 بر آدمی نو بنوش چو زنگ
 و چکسارنی بنوشی لنگ و لوی
 زه تراوت در جنگل و کوه
 سو چو خلق چنه کما گو خدا
 سین یام بیدار از خواب سام
 هو ان پے تو ان هر طرف سو
 بحیرت سهاه سام گو بیقرار
 منگون تم نزاری خدای عا
 تن بر پر خوش معصوم خام
 سو وحشی ز لان آشنو شیرنر
 بندیران سامنی برکت
 بو ممنون احسان شرمند چالو
 دتن بو معصومی بهیره بن
 اگر پیش کینتر اه ای شیر و شر
 اگر آبه دشمن پانه لره

کران سام با جان خود مصاحت
 بو پزده ماتس کم دوی شیر
 نیش تاپسی تر شهل کم کرس
 کونی آسو نیش سن سته شال
 گنی یس سی کوه البرز رای
 جواناه و چهن چار ز الو چو شیر
 کرس کر یک ی سام بنگر نام
 زه چو با خدرا منوی جنگی
 بقدرت چهیم زنگ ساری متن
 اچو اره چو از خد عقل منگ
 و چیت کما سفیدی اندره عیب
 شند لونه کهنه الصا و عا
 متن کتر سبب کرس سمرغ دا
 کرس تم سچو ز ماننگ انتظام
 سو معصوم هرگز آتھ آسنه
 دتن سجد کوه تاوه دن ازار
 تند گزیه انن کرس سحاب
 بجلدی چکان آبه دیک سام
 سو کمال آبه آبه ایل
 سمرغ و راه کرس آه پال
 برش زه رضی مهربان اس
 چهن آریاه سامنی پنه سن
 بو اندر اک موی نار شه هاو

عجب کیا به اگر چو سوتم خالقن
 سین کرس متن پیمش دستگیر
 لیری و دتن شیناندر
 بطهرت شند زده اس محال
 ات اندر دوباره و چهن بیاک خوا
 زه زن نشه اسل عناد لیر
 بخامی زه بدخواه فرزند چوک
 چو متنش کندی لنگ سرح و یاه
 منحت کونه نادانه یاری متن
 کرک بدجهان اندر بستجوی
 چو معلوم متن یالنسی راز غیب
 زه کرس زستان در جدا
 زه چوک مست غافل سرحدا
 به تعبیل و کوه البرز گو
 نشانه به البرز کوه درانه
 الهی زه کد مده لک مد عا
 سین پید سمرغنی صطراب
 به پیش پد و اناون لیر
 متن سو باو شیان انز چیل
 دتن فرزند میا نو بنده چالو
 به چو ی بنده بر چو م تنوی التما
 دتن مال دست ان شیرنر
 بو حنر گزیه یام مک میا نو ناو
 بر دی مد اچان ساری کد

مده غم زده مردم کران زه یا
 بناد و لصداد و سطور جام
 ملکه زاده آن نمکین و جاه
 پوشیر زیان و آلو معصوم
 سها زه نو و چک طالع آن پر
 مقرر کرک مو بدوزان و
 سها و دنق تخت ایران می
 سلاح و لب گزده تیرو تبر
 بنوداد حق شهر کابل متس
 بر دی تن و دنق سیتان
 برفن پین ال آراسته
 بکابل تند بدیه سوژر
 تند برفتد بر فرزند زال
 بزایل کرن اره تم انتظام
 بجاه و شمش گو بهندستان
 دتن تم خدمت م نو کوی
 دیک تر ش کابل کور چهی
 زا و صا و دایه تن ق پین
 سوزن ای الی شش دایه تن
 کرک ریگی برج خورشید ماه
 دیان ز النی اهل تخیم بهت
 منو چهره نو و شمش کینه خوا
 به کره تن لکھو نامه نام سام
 کرن از دل خویش سام خیر

بد نیازه تهاوی خد خوشن شا
 دیان ات ایرانی متفصل
 سیاه بهت ن سامی پیشوا
 شهن کر طلب و تخیم دان
 انگ نامه مسته تیز تر
 به شیر لا و قوی سلوان
 بر دی ل و شوش توران می
 متس مهربانی کرن به شمار
 شهن بخش اطراف ذایل متس
 کرن تالبع سیتان نیمروز
 جوانی دلا و عجیب استه
 سوام نرمیان پی کارزار
 بر دی بد نیاسین بهتال
 پس انگه کرن عزم اقلیم هند
 بکابل و پین باغته پورستان
 این پیش کش زده زیور مال
 بناد و ادان جنتی حور چهی
 بیت کرس رودایه عشق زال
 اده دایه شیر تیز در شین ت
 منو عهد پیمان کرک باوان
 پی عهد رودایه کر مصلحت
 به بدخوی از تخم ضحاک بهو
 درین کار پانی کری انتظام
 ز پیغام او سام بتیاب گو

ز جنگل نجو سیت بهت و سام
 منو چهره نو زت پین شا دول
 به پیش منو چهره شاه آلوام
 کرک طالع آن لیسر متخان
 دیک تن به برخت اقبال راو
 پوشیر زیان باد اندر جهان
 شهن بخش تن خلعت تاج زر
 عهد و عهد مس بد و اعتبار
 میعه زال گو سوی ز ابستان
 دوشی تم چیه تخت ذایل منو
 بزایل سوامین و لبعهد کر
 پین عازم کشور گرگزار
 این دکت خویش سیاسام
 دین ملک ساری و پین انده و ند
 سو محراب کابل بفرمانبری
 کرن از دل و لعل ممنون زال
 بنادید تن ال عاشق پین
 دزان سن یاساند کیو شرکال
 انوک ال اندر شستان شاه
 تنک عشق تازه درن مانان
 دین ال ازویه محراب شاه
 سهاه از دمانل نایاک بهو
 لکھون النی کاغذ آه تیز تر
 درین سو سته بهر نی آب گو

کُرن با وزیران خود مشوره
 منوچهر منظور کرتاوه زاه
 وزیر دس گوده چته ای شاه
 مکرای عزیز پد ز فاش راز
 بایران گزشت پادشاهش نه
 کُرن خراج تم واریه ملک مال
 درین کار پاتی کری انتظام
 کُرن پارچاه خاصه خخته تیر
 چین نامه میت خخته بیگانه دای
 نین اجته آن ری عاشرت
 کتی آیه مکله آیه بیگانه دای
 بوهرس دل پرکنده از بهر زال
 مرنه نش چو زخم جگر پالوان
 باین خویشی کره انتظام
 بوهرس دل جان اس فد
 بشرم و جبار و در پایی بند
 بدش کُرن زال کاثر شاه کل
 بتقدیر رضی بان بسته
 خبردار نهونه کرک سیز فاش
 به خویشی کُرن رده سارن چهره
 پوشیده گی دخته باوس راز
 دیان اسود دایه سی ده رت
 بند بیدل خخته شه بوزه ناو
 بند بیرت ششانی ها و ون

چهل کتھا چاره آن کیاہ کره
 و کره گزھی زال با حق خراب
 چو بهتر کُرن خورای شاه
 ذه خوشتر ز در عشق و رامست
 مباد ایه کت کیننه وک مینه
 سو زن نامه میت پیش دایه ای
 گزھی پیش شاه منوچهر سام
 بیه کُنه از دست انگشتی
 سین شتبا هتت دگر گونه را
 بصدرض و دانه آن رت
 کنز چھی گنیمت بخاطر مه مای
 سو گوشت دل و جان گرفتار
 بهی ای همراز غمخوار سان
 مرنه دلس لدم پارچاه کُری
 مرنه چو مننه بیه خخته پاش مد
 بنی مازده بویا به ملس و ن
 بخویشی اگر سام نیرس کفیل
 ترس ایه رده دتن مال زر
 بو شمس نشه کره پانی تلاش
 سو محراب شه درستان خود
 کُرن لب شناسا مکاری راز
 چویم پاییه از قوم خود زال سوم
 نمی ات سرس و رده سرش خواو
 نمو کره بی مصلحت پالوان

اگر بوزه متدش پادشاه
 چو بیه ننگ ناموس عشق شراب
 سوئی زال لکھو سامنی نامه باز
 بویتو رام پانی کری بندوبست
 ازان نامه سام خوشحال زال
 خوشی کری سام نزاراوه نیای
 سین شاد و دایه کاغذ پرت
 سو زن دای قاصد بقاصد کری
 بخواری کُرن از بل نامه میت
 بز دی شمس نهونه تها وک کشت
 دس کوره فیرت مه گو کیو تر کال
 مرس خاره اندر جگر نار مه
 مرنه نم امی آیه بی سام سام
 زهر سلی به انگشتی
 دلا سا کُرس ماحه با غط و بند
 بتقدیر بی شه آسی مین
 مرنه کیشستی شه آهسته روز
 دین س درین کار تیری مرنه
 مرنه زال نامه شه آیه دای
 کُرن گفتگو اس از نیک بد
 باز دگی در او شمشیرت
 مرنه چیم پام از غیرت ننگ و نام
 شهن کُرن بلا چار اقرار ات
 چو نزاروت بکابل لوی زال ها

اگر بر خویشتی ای پانه سام
 چو گوشت کابل بر کنده حال
 شهین کبریا طریقتش خیال
 بنه یام نسخت امتز زال زد
 امی سانه نو ذر سوختن پیشام
 کمر و اس بند بر با هم سختن
 سپاهت پیاده تو ده اسام
 سپین شود ز ناله و کوه نای
 نخلوت دین دشمن سلام
 بعیش و محی و جام سنطور و
 ز شهن تاج تراوت شهن یار
 سخی و سرو اهل ایران رد پور
 دلوک تم بو یامنت زانکو هیا
 سپهدار یوننه خوته اس تھد
 بمیدان مردی تلک سخت
 ز سمیت کس اک نشه مایه و د
 ز کزده دگم دیونی کله مه
 تبه خورده تل تم بر اه و ار
 ان واریا لشکر گرگ و
 میان از خوف جان زد گ
 سو کر کوی مام بشیر کین
 بمیدان و چیم کشته اند قیاس
 رطم زیر فرمان باقبال شاه
 دین گنج جمشید تم باز کر

چو بهتر خویشتی کرن انتظام
 چو از عشق و دایه تن گشت
 بخرای خویشتی که یام زال
 دیمینه آده موه هرگز قرار
 دین تن با داب کز س سلام
 ملک آده نو ذر فرمان شاه
 ستاده کرن پادشاه سلام
 سپاه یوزاده دژ صحرای
 سپین سو ی ایران آماده م
 کرن کوچ ویر باورد گاه
 شهن تر و کرسی همیشگی
 پرت و کشتن پیکار ما زندران
 پکان گوس و کشور گرگ و
 بیت کن سمت ای یوان نر
 هر سو کر ان اس تم دور دو
 تلکم مرده گزده گاو سر
 ز شهن ساسه بدین طوکه
 تی ام کر کوی یور سلم
 بشیر مردی تلن گیر و دار
 تو کم آده یوایه کز گبران
 رت زوره و الم سوزا شت
 کرم قیدی ساس از افسران
 بشیر مارم سها کینه خور
 تو جن تم ز صیحا ک تازی دلیل

بایران خبر دار فرخنده زال
 چو بدخت محراب عاشق گشت
 سو محراب چوم دشمن کینه
 انه کس تن سیت مردی بار
 بجلدی ان گزده سوی شمن
 سو ساس لشکر گو تمکین جا
 دین نو ذر سنج نه دستای
 سپهدار ساری لغر مابری
 بهت آشوبه زاده بهت چند
 دژ منزل کت گو بدر بارشاه
 کرک حال پیش تنو آده پور
 ازان گرگ ساران و دیو نران
 سپاهان جنگی ساسه بد
 بشکل دوشیر هم گاو و خمر
 ز دیوان سپه یار ساس مود
 کرم خوار و آواره یوان نر
 کرم دیونی گزده بهت لاره لار
 کرن باز استاده چ علم
 تبه تن شهن ساسه بدر دگ
 پریشان کرم فوج ما زندران
 دلبران زندان شیت ساس
 سرگرگاران ما زندران
 شهن تامت م سرفراز کر
 تمی کزده شاهان ایران دلیل

ستمکار کردی بدی نمود
 بود ان جهوم تند برآید دیار
 گزته حال کتفه کال درستان
 ان بسته محراب کابل اسیر
 شه کابلن بود فرخنده سام
 بکابل سیه فوج بیت کینه خوا
 کران اسوالات اسباب جنگ
 بحراب کابلن به شه حال
 قرن اذونی فوج بیت بود
 کرن بوداکی گزته سنن سو رام
 نه بودت بودت اسام لیر
 برای دان لای لاج طهان
 مه پط اریاه مهربانی کرن
 بود جهوس پانه استاده تن برضا
 مه گزته نه دهمنه پتادانی
 مه غمخوار کانه جهومنه لالا خدا
 سو و زت ستاده فرمانبری
 شه امت پتس پت جنگاوری
 نه بودت سنن نرم سام لیر
 شه خوش وز تم العزیزه پید
 تلی فتنه شاهنش لی کینه چالو
 بود ایوس محرابی کینه خواه
 جهو محراب کابل دغا کوی شام
 مه سنن کرن گفتگو بلکه هر

بحراب کابلن فتنه دود
 دین باز سامن باقبال شاه
 همه بیت پوشک و بهلوان
 دیان او خصرت منن بش شاه
 جهو و کن کرن جنگه کوی شطرا
 توی شاه کابل برکنده آسو
 سپا و بر تیغ و تیرو خدنگ
 بودانی گزته پیش فتنه سام
 پوی پیش روی و سح از بود
 به تعجیل و لست شه زال گو
 دن درغل لال عمرنده شیر
 سو محراب کابل نیکو خواه سالو
 به زندگ می قد دانی کرن
 زلفت طالع بیند رام بد
 چه کس میان اندر حکم هر مالی
 بود و دن کابل فرمان تو
 شه امت پتس پت فرمانبری
 اگر چه کابل کرن رنجیز
 کرن زهر کوی خنده مانند شر
 بایران شه گزته نامت پت شاه
 بد ربار ما و کتس نامت میا تو
 سر خاک نم یان تراون دوله
 بطاهر جهو لاکت سک کوی شاه
 توی زال سو زم بد باره

کشت ان جهوس کرم کال کنتره فساد
 کرن ن بود محراب کابل تنباه
 بیکدم توی کالین اردو گیر
 برای ان سنن ساری سپاه
 سین حکم تن از منو پسر شاه
 ز دایه نه زال شهرمنده آل
 درین حال افق سنن نام زار
 و چپی بود به یگانه چها انتظام
 اگر بود نه میا بود فرخنده سام
 پرکنده دل اندان حال گو
 متو حال و پیش کرن پانه
 شه اسی مس سیت خلاصین الو
 اگر دکتس میانه بایت ایدا
 ز پتان دیرمه بود همنه دود
 ز دنیا جهوس فتنه امت جدا
 سو محراب دایه هم شناخوان
 سو زمانه ان فاجاله کرنی و
 گدین بنجر کرم ریزه ریزه
 بصدق آن نیکه زال زر
 سین پانه شاهنش عذر خوا
 لکهن نامه سامن بد باره
 برای کشت پت پت و ن کله
 خصوصاً جهوش نشن ضار الزار
 جهونه و نه امت پت پانه

چون زالسج بل زمین بسته دل
بکابل کرد جنگ موقوف حال
بیوی نامیت گو بایران زال
گئی ساسی شس زبستان
کرس لکپی منی جام چا و
ون پیش محراب کابل سوزان
بایران زمین بایم گو زال زرد
انوک ابل کار و بدر بارش
سو قریر بوزت سین شاه
دین کا رتدیر یانی کرن
حکیمو گذارش کرن پیش شاه
نه ترکان توران کری حیل
لگی ساره فی سوی ایران و اج
زخم کیان خاصه و راه نیه
منو چهر زین مرده شحال گو
کرن گرم در بار اجلاسش
اکی زنگه به کل همه در سگلاخ
چپه نه کهنه بایل باب گیاه
تره بومنه ناگه اکس بویک سهره
شکفته فولی تت مثل سار
چوپا تره مپان نم و طیمه
چپه بکس مشت لنجه فی زوزن
چون ناگاه متن اوده چو سها لون
چپه نه کس لکس کهنه نه

زه فی بوزده مس گره باقی خجل
و گرنه بوجو پس جنگی انتظار
دو منزل شرف و زیک کهنه تر
سهاه تحفه این مخی پیش سام
ژلش کنه فکر اوده خته تر
دوان اس و دایه حیرت مال
بو تهر دای ترخ اریاه نامور
بشرط ادریت نه شاس سلام
دین حکم زالین با امکا ه
ان امل تجیم بوزن حساب
سها ری نکو خواه این بارگاه
به شمشیر کوه ایل ترکان چین
بنی تخانه ایرانکوی تخت تاج
بایرانین کوه فرمانبری
سها شاد برخم آن ال گو
بدر باراک مودن سوی زال
و هیت پت کسین نه تره تره
تریم پوشه هست گتی تره سوا
برابر شماس بیهی تره
چوپا کهنه تره و زوزن
من و دن کس شس زین تند
شیم و بوجو سهر سر کوه
اکس کوه منتر لره بوزت لوان
مین کس کهنه بید زده معنی نک

اگر شاه کوه عفو از بهر زال
شه کالین بولی گیر و دار
وزین گئی دخته کابلستان
نخوشی کرد واده اس انتظار
بجاء شوم و زسامن سه باز
و چکان اس طاق کرد ایل
زبازار ایران تمکین و جاده
نهایت بامسته شیرین کلام
نخلوت هن نامه سامن پرن
بدش پیک حرفه حرقه کتاب
دلیرا تهوی نیره از پشت زال
حبن جفت و ان نه پشت زین
ز شیر زیان شور زوراه نیه
تورانیان اسه جنگ وری
ان زال امل تجیم پیش
دن ای جهان دیده خود سال
دویم دوید و اسفید و سیا
تره بویک بیه بن جد اکا و با
دین بیک غاه و چیم سهر زار
گل و خار یکا تره و ان رشت
چون تابان اکس بویک زین
چپه سان خلاص کران کوا و با
نه خم لره دن کهنه کهنه سن
زه داماد محراب کابل بنک

دیکم جدا حرفه حرفه جواب
 چه نره نره نره نره نره نره
 زه کوه دودن پیش دونه را
 بهی پا نره دوه جمع آیت
 کرمی موتی صایه پیرو جوان
 متن پت چو خوشید زین ر
 به دنیا ی فانی چونه پایدار
 مرن پانزست پانزده نوزاد
 و چو کوه بین خوشن آشتا
 دتن تن شاه زرت زرت مال
 کوفی زن این ایل بران تنگ
 بگرد و به شیر و تیر و کمان
 دتن اریاه زرت زرت رس
 دتن اریاه تن گرامایه چیز
 دیو مایه زت کتره پیش سام
 به بر گزیت مبه چینه و سان
 شهرن نامه لکوتیز سامر جاب
 نه و ن کابلک جنگ موقوف
 ز دربار شاه نامه زال گو
 بر ایلستان خاصه عام خوش
 شهرن کربندخت بی مشوره
 به پانی سوشه بیا زرد و ام
 شاه ایل تن دولت مال کال
 حیناه دتن تابه و ن ه اس

گینه رافرق ریج باب
 نره نره اک ان چوتله راو
 متن و ن چوتله بهم التفات
 به سار کوه سونه کوی کوی باغ
 که و مره بر ایل شاه پهلوان
 چو حسن تابنده خوش گد
 بجز نیج و بیاد بر کوه سار
 مرن اک ته بکین بران زیاده
 الویاد و ن این کها ماحه و
 شهرن آن ایرانی پهلوان
 پس کشته دشتنه وری
 سین مهران شاه بر زال زر
 به خلعت و تاج بر سر رس
 دوه که شاه نشا و زال
 شاه کال کال کال کال م
 نه ایلک کال کال کال چو
 زو ایلش زود محکم زو اب
 بر ایلستان ساز و سامان
 ز چوکان نهر تھی مال گو
 سوز کیش محراب کابل خبر
 بونه کار خیرچ تیاری کوه
 کین جمع استادی تیا
 به و دایه کن کین نیه ال
 کین ال سامن لیعهدیش

چه به کل بدش بهرت وری
 شمارین ابرته نره کوه راو
 چو بی لوان کونه نره ورت
 نهون ساری بر حکم داع
 چو شرق ته مغرب مثل ه سر و
 چو شمارین دلتنگ ملک سیا
 اذن ز واد چه حیرت کوهان
 چو ایت کین کینه کینه باز
 منو چو خوش بقریر زال
 بمیدان زالس کین امتحان
 برداگی منگه نا و ن امان
 ز مردی به پیکار جنگ و هنر
 سین ال ز پادشاه عزیز
 کین عرض شاه فرخنده فال
 ته کوزت دین شاهین سال
 بهانه مانه و ن کین مول چو
 ز بهر رضا مندی ال زر
 بکابل ته کز اسی کار خیر
 ازان نامه شاه کوه سام خوش
 ز شاه و ارشاد بهت الزر
 گزده خفه خطر مرط زال و م
 رضی ک دولت کین شکار
 شاه طاهر الس و ن خواه اس
 دتن دشتت بارم ویش

سپین عازم باختر شام کرد
 بنوران و به جنگ وری
 نوی تیز گو سام در باختر
 ستن خم ز شاهندستان مال
 شکم ن کینویت آسوس
 منس یاده تر با آسوس همدان
 سو جیه ها گونه نش از شکم
 طبیب بنونیک مردن و اج
 سها زال خسته نمکین آسوس
 سمرغ خان و چین پیشروی
 چله چاره گمش بازار نه
 مه بر غم مردی گزینی نداهم
 مردی کبری کس است یان
 ان کاسه بر گاه چو کافور صا
 بیه کز ده پیلو به و دایه حاک
 ملوکا سه سی سیت زدی نه تنگ
 بیه گز هه و الن منس پیر من
 سه و دایه تم نیز بهوش کر
 چو شیر زیان حله کر و هتن
 بجلدی زلس و ادسا و قنود
 پیرن حمد رستم زنج و عذاب
 منس موبد و ریحی تھا و نام
 تنر شکل بر پیر نیان و حویر
 زنج و غم و غصه آزادگو

منس آسوس با گیکاران نبرد
 کهوزان اس از فوج مانند
 بر ایلستنا تھا و منس زال
 سه و دایه خان و بن با و
 بهکان آسوس جنب شاه کنه کت
 سپین یام تنس ز لور ت ادا
 سپین سخت عاجز درین رد و غم
 کونی زنگه مطلب منس را و نه
 بنا که سو یا گر کچین یاد پیوس
 و منس حال الن و دان زرا
 کرس چاره گمش پیرا کنده چیه
 زوی سی یسند لزه آسوس
 رین کھو چو شیر زیان پیلو
 به تعجب فرمان تن سوی زال
 ز پیلو کدن بچه ترس و پاک
 دوا یام و دایه رستم ملی
 بلین دسا و ی زلس مهره بن
 کرن تم به پیلوی و دایه حاک
 زوانی منس خن لار و انهن
 دیان پیر سمرغ و الن منس
 سپین رستمی نا و رستم خطاب
 سو رستم و چیت خا دگوزالز
 لدن تحفه سامن بجاه و سریر
 دین خن رن نی چو شکل من

منس باختر زیر فرمانبری
 دوی آسوس هم کینه جوئی کران
 سپین مالک مملکت یام زال
 گئی زرد با کلن دد و جگر
 شب و رنش باج آسوس
 پیرا کنده گئی تم ز سر خردا
 نهایت کرک ننگه ننگه علاج
 با بن و عات سو شتر زا و نه
 بان پیرا نش ز منن کنه موی
 چله و دایه فتاده پمش بیمار
 دین توده میر غنای پورام
 زمشته کبری کوه قاف من
 و نت نی گئی تیز و در کوه قاف
 ده حیرات راه خدا خرچ مال
 به کاسه کرن تیز و درایه خشک
 تمی سیت تنس زخم پیلو بلی
 به کت یام زال رن گوش کر
 و چین و دایه شیر زیان همیناک
 کرک بسته مرهم به پیلوی حوله
 سو شیر زیان کوه چیه کھا کت
 شو آسوس هم شکل بر شکل سام
 چکن لعل ته با کرن مال زرد
 و چیت سام خوشحال و دشا و
 بعینه چو ن موبد و نسل من

شبانه شوکت آسود خوابان
 چهره که چهره مردم کران ره یول
 مستی چو لوکن کران ره لار
 بجلدی نبرد را و چون شیر نر
 فو ترقم کی اتخه زنجیر دور
 اکی اتخه لاین متس گزده طاس
 نه بوزت سها شاد کوزال زرد
 چشم بداندیش رهنی خدا
 سوس چالو بدب نر میان سو
 متن آسواند قلعه خاک مند
 سوسام نر میان سها تنگ گو
 متن نه نر میان گمت ماره چو
 دین دتمن زای زال زرد
 ولیکن تند بر سیت مال
 نمک افونظ نه گزته خریشما
 متن سیت پوشه سید بابا
 بوقت ضرورت کدو تیغ و تیر
 بگو سها رکته ده کدو ریور
 بوته آک لاران نگهان در
 سپن بیره خلقن کران نه خون
 وچین اره تم کوچه بازار نه
 تمی مست و غرور بالکل وچین
 مردی تلک گزده شمشیر و تیر
 به شمشیر و پیکار آنک بدام

ببازار از گزیه زن آواز
 کرن عرض ای رستم زور مند
 زسبت چو کینه اب قرا
 بزاری کرسن ید و الو من
 نبرد باد در کوچه چون نر
 نمی گزده میل دمان سرنگون
 چکن آریاه دیار لعل کهر
 روان نر میان خدا آسنی
 عزیزاونی کیا هیلوان سو
 مهبیا متن رقله آف نان
 نهایت سونفرین از جنگ گو
 سو گو ماره در ملک ماندان
 بو گزده مامتن فوج بهت کینه
 بان ال کر رستم مشور
 لک ساری گنه فی لونه بار
 گنن متن هموسیت سها جنگ
 سجده کز شو رقله جایگیر
 بهر بارش سیت اک اک چون
 وچوک لونه کوی ربه رور
 سوستم بهت لونه سوک کنان
 کران سو تند بر سیکار ته
 کدن ده سپن ات تاریکتر
 بهر کوچه لوکن سپن ار گویر
 مقابل سپن کو تو ال حصار

پیشرو از غلاما خود کیا چو شور
 چو قیل دمان بکه گومت نر بند
 نه بوزت تلن گزده گا و سر
 مشته کزن کشته اک لونه فنا
 کرت حمل دمان بوته اس
 لیدزه سو قیل دمان خاک خون
 دتن رستم لونه دست پای
 ده و سواس ری خدا کاسی
 بحکم فریدن بکوه سپند
 می میوه بر بر غله سیت ان
 ازان کوه سوس جگر خار چو
 چیه مس می کینه نر شاه دران
 سپن متن پیکار فرمان زال
 بوزن تحت بازار گانی کره
 بهر اه هر شاه اک سوار
 سلاح و سلب گزده تیر خندک
 بیکبار او متن لک لونه بار
 به نر دیک ن قلعه گو کا و ان
 قلاسل اندر آسونا یار لونه
 و طاب دیار ته گنه اک اک دنان
 بکه به خلق ساری وچین
 به پیکار گند پهلوان کمر
 کران اس بیوا تم قتل عام
 شبن اس سر گرم در کارزار

بشمیر و گزده سنان خندک
زلت سر سرگنه گه دار دژ
بغارت لوت اریاه مال ند
سها مال دولت لکن پیش زال
لکھون نامہ از فتح کوہ سیند
تمی تھاو بر تخت شاه و گدا
تمی کر مہ سکینی یاوری
بخیر منوم دشمن انتقام
نفرمان عالی بکوه سیند
سهاہ زلته بعضے گرفتاری
ز مال استبا ابارہ ما
ستادہ کمر بستہ حکمتیار
ز تاش قلعه ارہ بر باد کر
سوی شہر زایل ہستہ تیروت
پرت نامہ رسم کمر بستہ راو
کران قلعه بران کف دست دن
سوی خانہ گو مال استبا
لو تمہ در او تن ال بہت ہلوان
کران صرف خیرت ہای مال
بجنگ لیران زیرست گو
ژمان آسوشترتہ تیرو کران
دویدہ نلان آسویزہ مار
کران آسوا طہن ہن سینت
کران ہن تہہ تہہ بود دست

کرک از دم صبح تا شام جنگ
سہاہ لوک مارک بشمیر و تیر
در لعل و یاقوت گنج و گہر
تہو ک مال استبا ابارہ نی
سوی زال رخنہ کوئی ن چند
تمی تو نہ می یوت تاب تو ان
کر مہ باید اندیش جنگ وری
الائے سرفراز دست نام
بشمیر مردی کر مہ چون چند
دخم داد مردی بمیدان جنگ
بمیدان چپہ قتادہ کسار ما
پرت نامہ شاد گو زال زر
ز خون نریمان متن یاد کر
بجلدی بیاسوی زابلستان
ڈنکار در قلعه پاوک چپا و
کران مال تالاج استبا دیار
بشمیر مردی کران ضاوت
ڈن از سر شوق اندر کنار
چھکن سیم و زرنہ جو ہنر لال
کران آسوشترتہ ہن کار
رمان سو چون شہ فیلح مان
بہ نیزہ کران پستالہر ز کوہ
کنوی ن کران حملہ چون شیر
ز خیل لیران زایل ستان

سین کشتہ آخر سو سترار دژ
بصد کینہ لوکن تو لک دار و گیر
کرک در قلعه لوت تالاج مال
ہر کو جہ ما ڈیوگی دیارہ نی
گوڈن نامہ سی لکھون نامہ خدا
کر مہ ایر در خون پیرو جو ان
شندوی ارادہ ہن غفل خام
چو رسم مکین بند چالوی علام
ہمہ امل ز خوار و مردار گے
ژم سینہ شیرن تیر و خندک
شبتہ جو لہج چو ہن انتظار
لکھون رسم اے عزیز پدر
ز مال اموال اسباب بہت
مہ جھوم تو کران شہوت زونہ جان
کران آسوشترتہ مست زن
کران انٹی قاطرن لدنہ بار
باقبال گووات درستان
دتن بونہ روی بے اختیار
سو رسم سہا خیرتہ مست گو
کوئی زن کران آسوشترتہ کار
بجنش کران آسوشترتہ چار
سر دوس لو گزہ ہن دو
وچھایں کران آسوشترتہ شور
بخیر زخم تھاو ن کاغہ ہلوان

مردی بهر کس پند تر شرفی
 نمی بماند سوگوشان کهن چن
 اکبر و کشواد آ زاده مرد
 بمن و ن سوانس نه هرگز مرا
 چو بد عیش اندر جهان بهی
 درین دور بکنید او ان به
 بهیو پانه مغرور کیا گو ک سخت
 نه چو ک مست مغرور نازید
 نه نویس گمت سنگ کا فو چو

زیبیت کینه ترست بیخوی
 فقط آسوتن و ن ن بهی
 دویم پور قلو و میلاد کرد
 سو شعول درین آرام آس
 نه یس آس چو عیش دنیا می
 ون یس آس مغرور نازید
 بغفلت گئی باز روی نه وقت
 نه وزی چو انی نه چو دست

شد بهیو بعینه متن موت ن
 شب و ز آس می پیشروی
 نمی بهت کران سو سیر و سکار
 کمرسته ز صبح تا شام آس
 خصوصاً دویم لو چرک نژدوه
 چو کیان گناه پانه انصاف
 نه چو ی نخره بر دولت مال
 چو شهر چو آس بهت ره گور
 در دوه لگوی منزله در چو

دستان کل کو هزار جنگ کردن تمام باو شسته شد هزار دسته کردن کو هزار
 تاج کردن مال و دولت و مقرر کردن باج و خراج

دیوان سوزن دیک ایل بداد
 سلخو ده ساس بهت پیلون
 کشاده دود دانه سوئی راه
 نر ایل مقرر کرت چون چید
 ز عهد نریمان تا دوسام
 مقرر بدتور باین سال
 دد فی سبن ال اندیشه ناک
 ز ابرایمان از کل کو هزار
 نوی سو در هزار ایل مته
 چو از نیرو شمشیر تن اتمام
 بخدشت دور کشو آس
 متو یام و چو شرفی شرف و

دلیاره لقبش کل کو هزار
 باین شاهان سر کو هزار
 کران سو تاج در سال ماه
 بهوان سو از بیتان سیم باج
 لوان سن روی سو ده مردم
 دیان بایم مل رستم کفر دار
 چو رستم شاه شوخ بی ترین پاک
 مستی گزیده طفلک کار
 بنام کل کو هزار ده گنه
 برستم کرد بهیو نه کاثر اکین
 بهر کار میلاد مختار تس
 دیان سن با هم بلا دور باد

بهت آس بر کوه زابستان
 قلا یاه سن سو بالاحصار
 کران سو تاج ایلیم بهت
 مردی لاگت خداوند تاج
 لدان سو تن باج تا عهد زال
 تولن شور شمشیر از بهرکت
 مباد اس کل خاها پاده یاد
 ز دست بداندش بدسوخی
 نر ایل بهیو ز کو هزار نام
 زیبیت نوی سو کا نه ون
 نمی بهت مبار از ایل سو درو
 به رستم بهیو مثل کل کو هزار

به تندی نته ما از دست تر
 قصه همه پیشان نهف سام
 بتقریر خود هر دو منکر سپین
 بتلخی سو پر کینه خو نخو ارگو
 چو نردیکت که ز دستمان
 برد انگلی فوج و سروارست
 اسنه ات گشته است ارداه وری
 بفرمیری تن کنوی هیچ رام
 اسنه سو هر سال تاکید زال
 دو ان او در خدمت زال نه
 بخنده کرن محل کو تا مجلس
 مہ سین کر یا ونه کو نهردمان
 تہ بوزت پر اکندہ گوزال زر
 رسه ورسه بوزسه بند پیر
 دس رستم باز ای گوزال
 توی چوئی تہ نشه کھومت
 بمیدان لوه رونه نه سہرہ پیت
 بکینه کمرسته ماده بو
 بوسادی تنک باج فیرت ہس
 زہ بہ حال خاموش تا یکد سال
 مہ کر پستی مہ ان سہل
 چہ بہتر کرن سی بندگی
 دس رستم باز ای زال زر
 چو شیر نہان زورہ تی کا

مردی لاورد بر دست تر
 ز گفتار او رستم بوزناہ
 ز بہیت سہرہ نشه خاطرین
 کرن یام کتو او میلادنگ
 دلاورد جو اناہ ز افغانیان
 ورین ملک لاکت خداوند تاج
 دو ان باج منسی بفرمانبری
 بہل تن کن چہ ہر مگاو
 و بوزتہو کا نراہ برسم یہ حال
 یہ مجلس ان زین پیش یاد
 زہ چو کلت بی ہمت سادل
 سو کو نہرد بد خو کو ان رت
 کران اسوندیشہ از خیر و شر
 ازین کار باہوش خاموش باش
 زہ چو ک بفریرینہ بمیک مال
 بطہر زہ چو ک کو نہرد س کھوژا
 زہ کر عقل موہ و زہ نہ دہ ویت
 ہس باج ز تہن زین پیش باج
 بگرہ سو کو ہس شرت ہس
 ہچک ارہ ری ہر مای جنگ
 زہ چوئی دوستی جوانی نہ ہل
 ز کر شاسپاہ نہر میان سام
 بغیرت یہ نیاست ہوشکر
 چو زورن کو قابل حساب

گتہ ہی یکس از نریمان سام
 تہ بوزت متن پانہ نردیک و
 متن نہ سو کھنہ دستبردار گو
 بنا چارن باوہ ہس بید رنگ
 بجنگل سہاد ز دافشارست
 چو درن ہوان کم آیین باج
 ز عہد نہر میان کر شاسپام
 پیر ز مال و یا قوت لعل و طلا
 تہ بوزت رستم سین تلخ تر
 بروی پدرا ز کل کو نہرد
 تہ متن بو چو پس نہ اندر جہان
 ز خنجر سرو سیدہ تھاوش تہ
 دس رستم باز اشیر گیر
 مہ کر اندین کار ہر گز تکلش
 زہ چوئی بو ہمت رستم بوزت
 بجیدہ تی ہمہ کوخن ازان
 کنوی ن ان است نہ کو نہرد بو
 مہ کھہ چو منہ بر فوج تو ہتیا ج
 دس مال ی کو فرخندہ فال
 و چک ارہ نیاد گر گونہ رنگ
 و چک مہوہ ہل شہر مندگی
 مقرر چو پیران ہندی نظام
 مہ کھنہ چو منہ ندیر فرصت کار
 چو کرسن و گن کھہ وین سہل

زه جهلک نتیجه نشد ان سهرل
 کمران جهلک ه که نه رودی بگی
 ترسش من آسونه ستاده
 قصاص همه پیش پس انتقام
 وزیر می رسم خدا یاد بهت
 کمر بسته رسم بیاستاد
 پیاده دیان را در رسم شب
 فقط سیت کشاد و میلادینون
 قلا یاه و جهلک و بر کوهسار
 سهرن اک کرسخت رخ و غذا
 پشیمان آسونه کینه تعبیر جواب
 بنی پوزالش بهتونه کال
 ترسش آسونه کانه خه اندر خیال
 بکت کتره مره بن چیم وون
 ز شمشیر چیم ام تم تفاوت
 ز شمشیر تاثیر گوشت استس
 سو هزار دتش کوهزادش زیر
 بخامی بن مونت بهوینا زه یاد
 نسج زایل با این سال
 به چو گوشت مان چیم مره کیکه کن
 بصید کینه بر جنگ و زن زیر
 که قتل یکبار وون کالس
 مرد و اگی در او هزار کرد
 بنا و رد که آسونه سهرن کرد

فوژان جهلک می چو انت جهل
 زسام و نر میان کرشا شاه
 بازی بهانه کرد و زه لود
 ز گفتا رسم برکنده زال
 نخلوت کشاد و میلاد بهت
 تلن کرده شمشیر و تیر و کمان
 بکینه کمر بسته پرتاب
 و دید و منزل کرد و آدوه
 بلایاه می خون مردم تیار
 به سیده زن تحله نار گو
 لوی آسونه کینه ترسش آسونه
 به کوه و قلعه کال ویران کرد
 ز کرشا شاه سام نر میان زال
 کرم کیا مسم نر میان زال
 مچیم تم سها بار از ما و مت
 کمران آسونه بیزنه مصلحت
 لصف شکن حب تیغ ویر
 سلاح و کت زو سامانه
 کوشن انهوسیت زینت جلال
 و یکش هر چه زن راه آمنت
 زه آسونه شمشیر کله لود
 لودها و نه سام نر میان زال
 بمیدان بمعه ج بهر نبرد
 و چین ترسش لوی با توش و تار

خجالت چپا آسونه شرمندگی
 به فرض خدا رسم و آیین چها
 ترسش ابتدای نر میان و سام
 دیان بهو طه خاموشن فیلقال
 شبا جنگ کک کوهزاد
 خمیان او مانند میل و مان
 ز شکسته کانه سینت آسونه
 تر لوی بکت ات بالای کوه
 امی از کوهزادنی و لود خوب
 سوتند قلعه خوار یکبار گو
 دیان ترسش ان تخیم و ال
 ز تخیم می آسونه ساری پرن
 دیان آسونه بیزنه ان اسان
 جهلک رسم مری ترسش موی و ال
 مکره آسونه سوسن بهو متس
 برن قلعه آسونه هزار د بهت
 کرسش زن کربک ای کوهزاد
 بجلدی گنات رخت مردانه
 نه لودش زیر چو پانی وون
 بظاهر چهیم زابلک سیدون
 بکینه و مکره وون زابلک
 بخارت مکر و کت ملک مال
 سو خودین سهرنه سیتی وون
 سپین سخت بهوشن وون

بر رخ خجالت گزین آلوده
 مه ستن زده که اجنگ مردی کرد
 دین رستم با و هم چالو موت
 پشیمان بین تها و تن بر رضا
 دوستی تن رستم گزیده دی
 چه افغان نادان به حیای
 به بیگار گزیده رستم بجوی
 سوئی گزیده گزیده رستم بست یو
 گیسو ل چون طاق لعنت پر
 بصد کینه میلادنی بسته کرد
 اکها و پیش کک کو هزار
 زه زن بهت چو موت فرزند
 گزین بسته هزار اندر طناب
 به بیگار کو هزار امید وار
 کمر بسته برادران چوین جلد نیر
 به قلعه بو تها وینه کوه تنگ
 نه یامت سپین کو هزار سکن
 و جهو آه و اس و دان کوت کال
 به گریه و دوان رستم چو مرد
 مثنی به نه فاشه پس نه زیر
 سلاح و کتال پیرن کست
 کفن سر مرده گو آه مثنی گزیده
 مثنی سر گو موت نیر و سام
 دین ای سیه دی کا فوروی

مه چینه زده پل و روان و
 بومارت صیت گزیده تها و
 بو دشت و ان کوه فوسوت
 نه بوزت سپین سخت هزار تنگ
 بخندیدم بخندید لب
 باین مردی بهت و تها و
 ان پیش تم گزیده گا وری
 بصد کینه تن گزیده لاین کلس
 فوسوت بهت منگنه منعز
 تند فوج آنک بمیدان تنگ
 و دان سو کو تاه کران کرک یاد
 اکی حمله فوجس تولن و ار گیر
 اکی حمله کو فوج سادی خراب
 بمیدان تل رستم گزیدار
 مه چیم کام فیرت گزیده گو مژیر
 نه از تخم افغانیان و ده بوی
 به مجلس چو ای ملکاردن
 نه بوزت دین و دین و ان و دان
 بلایا و چو زبور دستان سام
 نه بوزت سها و تلخ کو کو هزار
 گرس تنگ چارن تها و کست
 یوانی کران کرک به بوزال
 تها چو کست مغر و محصوم
 بوزانت تها واره دم زور نم

سلاح دشتی سیه سینی مرک
 ای مایته خویش نه آشناد
 بو آمت تها و کتومت و انوی قضا
 بکینه تولن گزیده گا و رنگ
 اسان تن حین شرم کردن یا
 بهون جهو آه باج ده جرم گا و
 سو هزار دیر سپر تها و بهو
 سپین بهرین سو تها و سنگلس
 بوزانگی رستم خسته کرد
 کرک راه ساری بمیدان جنگ
 بد وازه کو تاه کران حال حال
 بخواری تم بسته کرم تها و زیر
 چو بر خون هزار گو موت تیار
 نیر نیر سیه ای کک کو هزار
 زه نی یک انت بر سر کوه تنگ
 ز شمشیر و از گزیده گا وری
 چو کتنام نیرل کران حال
 چه اسام سزی کرک ستن تها و
 اکی حمله هزار تها و ان اسیر
 بو پاس و سام نیر یا و
 سیه سیرن را و از تیغ کوه
 کرک کیا بهی و ن نی تها و
 دوان و رستم مثنی بشیری
 زه چو ک سا زوری تها و چرم

رضاد زو آوی قضا بنه کن
 سو نیریا بکو هزار از وی کین
 مرکون کرک کیه پین باون
 چونه در منده پین اشنا
 بوستم چو پی پورستان سام
 مده اماده دیارن هندی تره
 و گرنه اده چو پی کن کارزار
 دتن ضرب برستم پیلو ان
 دن بر سپر گزده ب رستم
 بگردن دتن ضرب بس بیدنگ
 پتیر پیوست آن کل کو هزار
 فویش قبضه تنضس سپن نیر
 بمیدان مردی کشادند دست
 تلک هشت هشت تلک شور و
 تمس مشت دژ رستم نیر گوش

بو چو پیش ت چا پودی کتو داره
 پیاده پکان گواو نیران لنگ
 بو دکن زده تهای کتو داره
 دین ستمن لای کل کو هزار
 پین پیش بو ذت همی پیم خام
 به کر مقرر بدستور زال
 گنه چان برگردن تشت بار
 بیتوی لایو کو هزار دنی گزده
 بعد کینه تم چن کهان من
 بکینه دتن تیش بیتوی بیاک
 پیاده مری بیا استاد
 سوستم بی حمده باده گو
 مستی کرک دنده چون میل
 سرباه مشت لایک او دیو

دین تمس اسبانه گزته زمین
 منده چن پینا کتو از نام ننگ
 اسی مانی کانه نیت اره تها
 و نی مختصر اک کتھا تها و یاد
 مده پیل گزده مال پس سر سر
 زده کیه دکل اسی کن بتعد دل
 بعد کینه ل کو هزار دین شان
 تند بیرو چو رستم پین
 دودی تلن گزده کا و رنگ
 گرس فک کمرش سپن مرزته رب
 برستم دتن ضرب شمشیر و
 پتیر و نهو بکشتی تمس پیاده گو
 بکشتی پیای کرک مشت نه
 سپن سخت مشت تن هندی دژ
 پتیر پیوست کهنه رود سپن

مشغول شد رستم بکشتی با کل کو هزار و گرفتار کردش سید زال موجه لشکر خود از زال
 بتالاج بردن مال و دولت از قلعه نرابل

مردی پین رستم استه رو
 غلامان هندی کنیزان چین
 نرابل ته پیدی گزده بک گشت
 سلخو گردان مردان کار
 دوس سینه از کینه ماده گو
 ته ا دک ستم کهنه و دینه یاد

نصیحت کری پند پیرانه پند
 بو اود بو ذت می پیرا و باج
 مده تراوم مقرر پیرانه دشت
 کرک شچه ته بکبار ساری من
 سو استاده بر جنگ کو هزار گو
 بمیدان از گزده خسته کرت

دوی مال اسبانه گزته زمین
 بهر مال دولت لدی تخت تاج
 و گرنه مده هم پیلو ان به شمار
 چنی خون تم گزده بو شک من
 کرن کر یک تیس ای کل کو هزار
 نرابل منت و ن ته بسته کرت

برندان آید آرام خواب
 دمودا مردی بمیدان جنگ
 کرد باد و ال کمر بسته تنگ
 ژان آن نان ران او پود
 وزین خردار گو زال زر
 سو ما گو جنگ کل کو هنراد
 اگر نده و اس کرس باوری
 کن خونه سین دس سرح رنگ
 آنه فوج مازند ان سیسام
 دریا کانه مرسیت در کارا
 بهر سوی داز پونیک سپن
 سواران گردکش و زودار
 شب و زیک فوج بهت بیت
 به پیکار کشتی بیا استاد
 رت تم اکساک ز روی قهر
 ز سختی گرمی سین کو دکر
 کرن رتمس عرضی پهلوان
 گزده نرم کین اندین گرم خاک
 گزده سرد فیرت بیکه بخت
 کرن دست کوتاه به پیکار او
 ز بهیت کو هنراد اس اندر
 ز سردی زده پیکار و دینه یا
 بهک کوت کالاه زده ابر اندر
 بخواری منت دست بست کت

بخواری می نگه زنگه عذاب
 تولن زور جنگس کل کو هنراد
 دمودا مردی بمیدان جنگ
 کرت تم دوشی اک اکتنگ اس
 شب غیب گو رستم نامور
 سو بدخوی مارین شیر سکین
 و گرنه بکو هنراد جنگ آوری
 بکو نیک ان فوج ایران روم
 همه کوهین خونه کوی مقام
 تن تم چیت چارتا روم و روس
 کنان بنوشور پونیک سپن
 دوتل کمرک ساروی دیر کوچ
 بهر حال نه ویکان کوه وات
 نه در جنگ کو هنراد گو زور دست
 بر روزیوم اس وقت وهر
 هزاری کرن اعطش اعطش
 چمه آب کرباب دم امان
 ز گرمی مه گو سینه بریان کباب
 زه سین که صلح با مصلحت
 کل کو هنرادن لصد صطراب
 و چها پیش و پس صطراب اندر
 بهک کوت کالاه زده ابر اندر
 زده ما گو کن بهوش خ ابر اندر
 ابلا چار کو هنراد از نام تنگ

سکھر پود خن کمر بست تنگ
 بلا چار بر معسر که استاد
 کرد باد و ال کمر بسته زور
 بکشتی کشتی مست در جنگ اس
 کران رو غوغا کرن کر یکناه
 گزده هر تی ران لک کان گزده زن
 نه کو هنراد تھا و بن شیر پلنگ
 بهر سو گرمی کو هنرادس هجوم
 کردیاده محراب کابل قرار
 لصد کینه داین به پیکار کوس
 کدن چید از فوج پنجاه هزار
 دلیران ایران فوج بلوچ
 دود زود و شب رستم کو هنراد
 نه دلتنگ گو رستم شیر مست
 ز گرمی سین کو هنرادس اثر
 سین تشنه از تشنگی اسش
 مه گو سینه از تشنگی چاک چاک
 زه کربابیت جنگلش تاره آب
 بخندید رستم بگفتار او
 درازاه دهن بپو طهر روی آب
 کرس زمین کر یکای کو هنراد
 و چها پیش و پس صطراب اندر
 مه کز ریر از گزده خست کت
 سین و بهت بیت رهای جنگ

به کشتی که کج حمله پاوک آتھ
 سوئش و چو سیت گردن دژان
 سو تراوان ضرباه یه وان بل
 سرباه تنگ که پیش دستی کران
 پس پیش استاده فوجا سپین
 کرن جملہ یکبار چون شیر
 کرن بسته ہزار دنی ست پاک
 بہ پیش پذیر چون ارت دتن
 بہ شکر سپین حکم یکبارہ گی
 بگرد قلعه دری ہم چار سو
 ببا زار یکبار پاوک چپاؤ
 بمیدان سرباه تودہ گی دیارہ نی
 سہ ولت دژان با کرت ہنر
 انک و دورا شکران جام می
 سمت آی ساری دژان پیش لال
 زروال دولت کن باج رو
 چہو ساروی بگنبد موجود مال
 غلامان چینی چہرہ رین کلاہ
 سوی سیتان مال اموال ہست
 متن سیت گورستم کینہ خواہ
 سعی گرد شکر ہر سوی نش
 سپین پہلوان تر نشہ عذروا
 مراہوم چاندنی بابنوی
 از لوم غصہ نہ از بلوم سینہ می

دو ان اک اسود گ تہ منہ دیکہ
 بہ تھاوان تنس تہ پشہ رط
 سو بوزان یوم یہ وزان تل
 وچھوکی ناگہان سوی امان کورہ
 نماشا زنگازنگ موحاہ سپین
 بہمت بن از خدا یاوری
 تلت نیون کاہن سو از کہری
 سو بیچارہ ایرانیو بستہ کر
 کرد ہنرین وارہ آوارگی
 بہتک ہنرین سارنی انتقام
 انوک لوٹہ ساوی جاداد رو
 بیکبار چالاکہ کرت ہوٹہ زال
 غریبن سپاہن تہ سرش کرن
 زافغان کمی لوک پس نہ رود
 چہرہ اس بگیاہ ن پر کندہ حال
 بیہ چہوی مال خدا داد زیاد
 زرویم جہا ہرنہ لال
 ورن قلوعہ راوستان سام
 گر قتار نہر نجیر کو ہزار ہست
 شہن بوز سوزن بو تہ فوجہ
 امیر دکنک سہ بر وی تس
 شہن لوٹو از شوق اندر کنا
 سپین زامتر شاہ محرابنوی
 خدا تھاونی شاد آباد اس

بہتر از سر کینہ گردن دژان
 سو تاوان من ہم شستہ رط
 سو کو ہزار دژان سخت دستی کران
 سپین زرواز گردہ دژان دودہ
 از ان فوج وچھوکی من لال زر
 منہا کینہ زالس جنگاوری
 سو گردن رط موحاہ اندر رن
 بصدیخ و محنت موحاہ تہ کر
 بر دی کرک جملہ بالای کورہ
 سپین سخت افغانین قتل عام
 کرک مال اموال ہزارہ نی
 بہ شکر کرن پانہ تقسیم مال
 بشادی سپین مست با سازونی
 ز مہبت سخننگار اکندہ رود
 دمواس ہلالہ چرم گا و
 بگنبد پیش کلک کو ہزار
 چہو شہر و کینر ان تابندہ ماہ
 کڈن مال دولت کینرہ غلام
 لدن ہم پیش منو چہرہ شاہ
 ملک ادہ لوزر مہرہ امل کار
 انک تیز پیش منو چہرہ شاہ
 دون اسوس لوسہ اختیار
 تہ دیش تہ لوم تہ دی کینہ
 تہ سارن بہین لوسہ تہ استاد

دهن ته سپه گشته بدست زو
 سو هزار دهرت دهرن بدنها
 دهن بیت تن قهر سپه بان
 ضیافت کردن رنی آسرن
 لکهن نامه نیم سام ویر
 به شمر بران پس و پیش یاد
 سپن باره کو هزار دهرت
 گری خمرچ تم واریاه مال نور
 نیرالستان رستم شیر نور
 سها اسو کاشاد با عدل داد
 بدنیایک اس نزدیک دوه
 وصیت کردن سی شهزاده مال
 بوچوسن کمرسته سوئی عدم
 ده لورختن چهی زه تخت جا
 مهنوم نه تور و سلم انتقام
 مردی کرم ایل توران وین
 بنی و ن خا و زرین اهری
 زه از سینه کین ریاد دور کر
 شب و زور یا دخی شاداس
 زه آفی سهاه تنگ رچنگ جنگ
 مکر زه اند زن مس نه زال زر
 بنور انیان کز ه جنگ وری
 نصیحت کردن رنی آسرن
 بفانی دهن فاس اند ریدق

بایران توران کرک و ده دور
 او نیران سپن بر سر دار کر
 سو کومال و اموال هیت ستان
 کردن جمع تم واریاه نقد دیار
 زمردی آن رستم نره شیر
 کردن کوهین ط تاراج مال
 بجنگل کردن شیشه ن صداوت
 سها مال دولت کردن پیش مال
 کران اسو هر طرف و ده دور
 کردن پادشاهی صد و بیست سال
 ملکه زاده نو ذرین پشیر و
 دین تن کای پور فرخنده فر
 مبارک زه چو تخت تاج و دم
 مه کر پادشاهی صد و بیست سال
 یائین ایرج کرم نظم سام
 زه هوی ایت وین دولت تخت ج
 بنی نام موسی به خمپری
 سو با و کران چوی خا و زرین
 خدا جوی چون جد و اجدادش
 تندای قه سخت اتی ایذا
 چو تقدیر دست حق خیر و شر
 درین گفتگو شاه عالیجناب
 وصیت عزترین دانشورن
 از انحال هر طرف شور کو

بدو باران کک کک کو هزار
 بیکبار خجسته تم باز کر
 دیان کز چیر غانه زال زرین
 گزید کردن فاصده اک تیار
 ز احوال جنگ کک کو هزار
 مقرر تن باج آیین سال
 از ان نامه گو سام خوشحال تر
 به تحفه از بهر آن خورد سال
 منوچهر شاهمنش پاک زاده
 عجب لاه در جهان اسو حال
 منجم سمیت ای تجیه وال
 بعد کوشمندی مرا گوش کر
 مه کد از خیال جهان در پاک
 بیاد فریدن کرم خمرچ مال
 رگوم عالمه اک شیر کین
 بدستور خلق نشه بهیره باج
 رن و ن تشدین منظور کر
 چو بر حق خدایر چو اسلامین
 ز توران اتی فوج پور شنگ
 چو دست تقدیر کار رضا
 کرم سام در برخن یادری
 براری فروخت از دید آب
 بهر طرف ترا و ن تن جان حق
 سوزن شود شرین و رگو

به دنیا چو تیره لاله بندت گشت
بمنزل بهکان آتیه بیا که اسکان
پتی بونتهات ناوه ری دین
تران کیت کس کردن خیر یا نه
نوان مانده چک مال است به بند

خلایق اندر روان تهنه گشت
بیکجا پس و پیش ساری من
نظر کردن آتیه بیا که اسکان
بهیو یاده و تهنه کمره تیار
کردن صاحب متن زهره خند
سنبه مانده واده کمر بندگی

چو وزن بهت کاروانه چکان
پتی ت چحات ناوه ری لمن
به سار چو ی محله کوی واده گشت
چپه میس کتی لوک سنبه ر بار
ازان خنده مار طه تهر مندی

دستان بخت شستن و در سپر منو چهره شاه

دیوان مود یامت منو چهره شاه
سپن مستعدای فرماندهی
به غوا کس حاکم و باج بند
سپا زلته باغی سپه گشت
از انحال نو در پر کنده گو
ازان فتنه نش تیر سوزن پیم
زه فی پانی در ملک انکشتا
به تعبیل ملک ایران ترا و
و نوک شکوه پس نو ذرن پیم
به بد خوی نو ذرن کردن ریدر
دیک تم چپه ساری نمکخوار کی
هون مالک ملک ایران توران
تلی کردن رقی افسرن
بزرگ تو به ساری سپن رخواه
بیکبار و نو ذرن زار زار
مه گشته زیاده بل تهریم زرس

سو نو ذرن سپن صاحب دستگاه
ولیکن پس رای اطوار بد
به ملک فتنه تو لک انده ند
مش کینه جو ختن عام آسو
ز بد خوی خویش شهر منده گو
بایران در طنت فتنه رام
کردن کینه جو پادشاهی حجاب
بر رکان ایران مشن به و نه گشت
سهموم تل ساری از دحام
به نرمی کردن نرم تم اهل شهر
بهیواز کی و مرت حشید پی
بخواری نر شاه ایران تو را
دلا سا کرت خلق سوزن کردن
پن جهان با هم سپن و ره یور
بجلدی نر سام اند کتار
زه کت کتوتوت مال بر کن

بایران بخت شاه منتهی
سپه به ظلم و تعدی کردن ریدر
ز تعدی پس خلق بزار رگ
به سو کردن نام سپه نام آسو
به سگار زدن ان آسو سام
به هم خلق بر کینه جوئی تمام
ازان نامر سام نر میان آو
ایر گدا شاه و در ویش گی
دیس افسر و پادشاهی زه کر
به بند نصیحت به تدبیر قهر
ز تخم کمان آسو بدکان کور
لک بر سر دوش سار باج ر
سپه داران بدر بار شاه
ز سختی و راحت زبیداد جو
تدبیر نر سامنی نو ذرن
زه چپه خبر مه چپو خرم نر

نه کز عقل کتو گویم بدبخت مول
چهره یکی هنر در جهان دونه یا
بدینا نه تفاوت پس پیش نام
ز بدسم از کار خود گنده گو
کردن تازه اسیم منو چهره یاد
سو عازم سپن جان سیستان
سوی سیستان یام تشاد گو
بازم در شسیر و شکار
به دنیای فانی خیالات خام
گزه بوسته آخر مشو تیر و
سلاح پور کر منزله در چو

روایت بدینگونه راوی نمود
شاه شاد گو یاد شاه جنگ

بایران عداوت اس سو پور
متن این امر که پور اس سو
فساد از دوی سپن انتظام
سپن جمع اسباب جنگی صلب
سو هومان نه دونه شیر جنگ
ونن تن بر پیش راوی حجاب
نه بر جنگ ایران نه ستین سپا
بجلی زه کر کار لود تمام
سو گرد دلاور سپان اس سو
همچنان جنگجویی جهان پانی
ز پیکار ایران دین یام مال

سوم شیده جهان فخر اول
زه حال کورت در جهان نامید
زه تمین بندی مندی چاه نام
دلا ساری کن اسرن
ز احسان ساری سپن شاه
کردن پیش کش و اریاهالتش
یا قبال رخانه آ یاد گو
تنی دور سامن سپن مختصر
کردن خوار کتیا نه میان وم
مه کتره تو غافل بدنیای ون

دستان فایست سام

سوال کیا اسو از نسل تو
تمن یام خون پدر او یاد
اول ظلم لود ویم مرگ سام
دیوان او کتر شو ویم بایران
دو نوی زیران شاه جنگ
چو کس خون هوم خون نور سلیم
وزان هوم مه سینه از ان کینه جوه
نه لودت سپه دار افر استیا
سو اصل ستم نسل شیطان سو
شب در بهت اسو تیر طناب

متو کر بروی زمین عدل داد
زه پراوی کورت سیم آیین
سو لود ز شیمان شهر مند گو
تسلی بر رکن نه دانشورن
ملک زاده مسپن مهربان
ندویم سجد در و سل نش
کدن کیونتر کالاه نر ایل دیار
کردن هم ز دنیای فانی گذر
هیمو پانه کت کتو زه چوک کت
نظر نرا و کتو وات تار کتو زون
رین رهراه ز گنی تو در هیمو

سپن شهر و هیمو بیه سام نمود
بایران کردن عزم پیکار جنگ

منو چهرنی مورث تو را سو
کردن تم بایران بر پا فساد
کردن مداران تو را نطلب
سپه دار گل با جنگی جوان
ان پیش شهر زاده فر اسباب
نگان شیر بر جنگ ایران علم
چو ایل پریان از مرگ سام
سپن عازم جنگ ایران شتاب
مکارا راه دوان باز شیطانی
بکو بهار جنگل بدیای ب
تولن گزه لاکن زره پانه

ز ترکان و لخته تیره ساسان
 دو منزل پکان آوند شیر
 شهنشاه ایران خبر ارگو
 دیان را و قارن چو شیر بیان
 پتی شاه کو در سپهر دشت
 دوشی فوج بر در کمر بستہ تنگ
 کدن تمنه خردان کاسانست
 چو غم مال سند سخت زلزل
 ز ایران تا دم هند فوج
 سو کم فوج دیشست سهاست
 عجب کیا چه پیرانین سیت جنگ
 بو چو سنان نه هست فوج ایران
 بمیدان دان سنگناره هر گرد
 گوده نی جوانه زلزل را و
 پکان آو سوی پیش فراسیا
 مناکرد اغریث نامجوی
 چو کھی مرد گزده قارن کله آن
 کرن کریک نیرو چو کیستهل
 مردی قرن سی میبدان وی
 قبادس کلر خشت پولاد آو
 بخون برادر کمر بستہ گو
 بو تھے فوج هست او افراسیا
 زله ناچهونه نیره نشو ار مره
 مرن چوم مره پیر میدان جنگ

دلیران جنگی سها خاص اس
 دلیران ترکان توران چین
 سپه دار قارن پیکار گو
 بسوی دستها کرن بجوی
 دیان آو سنا پیکار دشت
 وزین صلاح کرده افراسیا
 بخامی کرن آسو بد خيال
 بو کن درین ملک غارت کرس
 لخته یاده ام ز تچه ساسان
 ازین شاه مرگی زیست گو
 خردوان رخ زم به پیکار زال
 بهت اک کس دن کرد و سرن و دو
 صفین و به زت بائین جنگ
 دلیران بازان آسو نا و
 کرن عرض پیرم فرمان شا
 ساین تنگش بر سویدی
 گرس و کدت گو سو رجا جنگ
 بدایای خسرت کرد ناده میل
 ساین پیر باران کینه خواه
 پتھر پیوستش تنی جادو
 سپاهت کرن جمله پیران
 ساین خون جاری چو دریا آب
 کرم خوارانم گرفتار مره
 کرس لدی افسر و غم مره

شب روز افراسیا دلیر
 همه سوی ریای همچون بین
 دتن سیتش فوج ایرانیان
 دوشی فوج باهم بین کینه جوی
 بمیدان باهم بسیار است جنگ
 به پیکار زلزل کرن اضطراب
 گو دن گزده مارن سو رتم زال
 با بران گو دن اره تعد فوج
 پراکنده ری بو سو اسان
 ات اندر کھونا نایره ی لشنگ
 شماسان هست سیت ساسان حال
 مقابل لایح ان اس پیر نبرد
 تو لک گزده شمشیر و خندنگ
 بکف نیر و بر دوش و طناب
 بو جنگ گزده قارن کینه خواه
 بیکار سوزن تنی بارمان
 ان غم سپاه سپهر تنگ
 ترس و به گو قارن کینه جوی
 به پیکار باهم سنا و ردگاه
 دران حال قارن هیکر خسته گو
 میان بسته نچون چو شیر بیان
 بخون لاوردان کارزار
 چو عیبا مره چوم عار از نام تنگ
 چو تقدیر دست حق خیر و شر

ولی هر دو شهر را دره نیرین فوج
 نشانده رستم فریدن تها و
 دوزخ کرک شکسته موقوف
 دلیران ایران توران دیا
 شوش پهلوانان سیدار فوج
 که در خان گلیا دینگی جوان
 لکن یانه جنگس کدن فوج چین
 مقابل کمی فوج ایران دود
 دشمنی تو را بنیان خسته گی
 کدن فوج هر سو چو دریا آب
 ازان ملک ایرانین اسوات
 مبادا بشا نهاده گو کینه خوا
 گزیده تنگ دوزخ تنگ نام
 جنگس گزیده تنگ دوزخ تنگ نام
 کرن دوتی بو کرد خان تنگ
 بهو دوزخ اس خدا یادست
 شبانه سو قارن کمر بسته گو
 به پیکار لاروس کینه سان
 نه بوزت سپن تنگ افراسیاب
 زلت از قلعه شاه ایران گوس
 منس سیت اک ساسن هیلوان
 نشسته سرشت نرگاکه شیر
 دین دینسی دوزخ قارن چین
 براری داند خاک وین ملن

گزه شهر فارس حد فوج
 ز راه صفایان گستره طوس
 سپن سپاهان بهار و انگ
 سپاهان ایران چو شیران نه
 تیمان نه توده مختار فوج
 بقلب اند و شاه افراسیاب
 سپن چو ار خالی سرباه گزیده
 زمینان سپن تنگ قازنه شا
 درون دستان قلابه
 سوزن سی فارس کوفه حاتم
 توی راجه زن کوفه حاتم
 به مادر او بهرستان من
 بایران وزی پته برنجه پام
 بهیا چه باب خودن همه
 میازی شه باز درجا جنگ
 دوشی ن تنقدیر و زو رضا
 بکینه سپاهت کمر بسته گو
 دتن در پشته نیرمیش
 سوزن دینه نبال قارن
 شهت شاه توران خیر دار گو
 سپن قیده مو و راه جوان
 سو خاطر جمع بر سر تخت بو طه
 سربار مان خون مارن چین
 ازان کینه دینال قارن گو

دین و رکیا دوزخ چانونا
 سوزن سی فارس طرف دوس
 برز سیم درای بر کارزار
 وزان چو شمشیر گزانه سخت
 دگر سوی کشیده و هم باران
 بر دی تهنون پای اندر کاب
 ازان دار و گیراه سو شو پود
 شرکیش سوی دستان به
 مگر دوزخ لایوت افراسیاب
 تهن سیت راه هیلوان تم
 نه بوزت سپن تنگ قازنه
 بدینال پوشیده و یان من
 دین قارن باز ایشهر بار
 سلاح و سیت مردن همه
 شهرن دوشی سی مصلحت
 بنه تی به کینه کاه رقصا
 سپاهت چین فرغم کرون
 ز کینه کرن نیرمیش
 درین محمشاه عمکین سو
 سو نو دینال گزانه گو
 منظر سپن شاه توران دلیر
 خیال طمع تم کرن زیاده گو
 سو تندرکله کو چه اندر ملن
 سخن پسر تیرلارن سو گو

بناورد که قادن آنو تنگ
 و دان آسواندیده تان آب
 سپاهت کوه کوهی بهر بریند
 کمرنجی محراب کابل خیر
 بمیدان کابل کشید نصف
 سپین لمرنه توران کنافرن
 سوکلیا دمارن بکضرب تیر
 نرابل منسهر بر فوج گول
 پیرکنده دل فوج ساوی گلت
 بصدار تان چو کن آب
 نمی کینه نو در بیک ضرب تیغ
 برای تو جک کر یکانه خوف جان
 کمرن سرد از خون ایرانیان
 بسختی سپین سارنی چپ چاو
 نرابل زلت گستم و طوس گو
 کمرن شاد بانه لصد کمر و فر
 سها قند و جس کمرن نوال
 سو اک بسته گرفتار آسو
 دران ملک اغریسی نیوک پی
 نمی کرد پیش افراسیاب
 بشهزاده کهنه نامه ال زرن
 کمر و نه اده جنگ و جنگ وی
 ازان نامه عزیرت نامدار
 این عذر تا خوف افراسیاب

تنباه خورده لو وینه از جا جنگ
 ذریخ خرد و ان شماسه منست
 بهر سوین کوه چه بازار بند
 سو بهت سیت فوج بهلوان گو
 جنگ وی گزده نره بکف
 سپین تن خرد و ان و به جنگ
 بشمشیر فوج تن و ارو گیر
 سر راه ان قادن اده تنگ
 شماسه گو خون تان زلت
 ز بهر خرد و ان کلبا دگرد
 دران لخطه رت متن بیدلیخ
 دیان آوغریث کامیاب
 سپین قیداک ساسن بهر جوان
 سو کمجنت بر تخت ایران بیو
 تبه لودت هین کوهت فوس کهبو
 سپاهان لچ در بهر سوی آی
 زاسپ سلاح و زر و بیم زال
 بخواری کمرن قیداری میر
 تصرف تند آسو در شهر دی
 پیمنت نو ای سن منی سپرد
 ده کمر حم ایران کن فسرن
 اگر تراوه کمر تم تره ساری ما
 طرفدار ایران سپین آشکار
 به کت یا تم لشن شه کا براه فی

زلت گوید بار افراسیاب
 نرابلستان فوج تره سیت
 تبه لودت پیرکنده گو زال زرد
 بکینه جنگ خرد و ان گو
 تنن مال سندگزه زال زرن
 کمرن ره از گزده گا و رنگ
 تبه خورده فیرت شماسه شل
 دلو سن نگ و دسنه ری جنگ
 سو دیشت سپین تنگ افراسیاب
 دوس سینه از کینه گو وی زرد
 انگشیر ایرانکی بهلوان
 قمرن از سر کینه افراسیاب
 سو با فوج در شهر ایران تراو
 بهر سو کمرن سنت تاراج زو
 نمی دیشتهی شاد گو زال زرد
 نرابل بر زال ساری سمای
 ولی تن ایرانیان خارا سو
 برندان زال سپین جایی گیر
 نمی دتو بایرانیان آب اش
 ز ایرانیان واریاه شیر مرد
 دل جان کرد چان فرمانبری
 وی لودت مال جانک بها
 لکهن نامتن باز و این آب
 کمر تنگ تن سیت چیم دشمنی

بود ترا در کشته حیل کنی راه کز
 کرد و اسب تند بر رایه همراه
 کشت نکند زندان ایرانیان
 این پیشرو افسران سرسبز
 تن خنجر و تیغ و گرز گران
 بهانه کز گوسو در شهری
 زندان زنجیر آزاد گه
 این پیش اغریثت کامیاب
 نه بوزن ستمها زال نمیکن گه
 کران آسودند کشته کارزار
 کرد و کیا چو دگر استهم طوس
 چو موجود بهوشیار شهزاده و
 نمی لخته قارن کمرسته گه
 سپن زال خوشحال فرمان پذیر
 پس آنکه کز جنگ فراسیاب
 به پیش پیکر او بی آفتاب
 کز کربک فراسیاب نیز
 نه چو ک پوت یه هم مورث
 پشیمان گوشت پراکنده ل
 سپن یام ایرانکوی پادشاه
 ترس زار زیت بهت پهلوان
 سو ز و تابه نچسبال پادشاه
 تند و یخچو آسوکر شایه
 بدانشوری در جهان سوخال

بهکان چو سخته سختی ایران زار
 بوحیل کز گزده در شهری
 زلت گزده زبال شایه مرغان
 کز با امیران خود مشوره
 سو با فوج گوسوی زندان
 یار و مرگه گوسو کشته او کرد
 سپن شاد و همراه کشته او گه
 بشمشیران سوار و دیکن
 نخی مار و بیاسکین گه
 دیان اکس اسقم های می
 چو کانه شهزاده روم و
 سو شهزاده از تخم طهماسب
 زبال شایه این شاه زو
 کدن هم اول سوزی فرسیاب
 سوزن هم به پیکار آن نه تاب
 دران هم شنگس گه تو خشم و
 نه چو ک پوت کجاست بهر
 نبر نیز بر گزمیم و بروی
 ندامت کدان سو کوه خیل
 بداد و دس و زوش علی ای
 شایه و زاستاده پرفروان
 بتقدیر ناگه سو بیچاره مود
 ز بعد پدروی سپن پادشاه
 شنگس تنوران بوزن جبر

نه از سستان سو زشت کراه
 نه کسوی بهر ملک غلام پی
 ازان نامه گشته زال زار
 کمر بسته کشته او شیر نره
 نه بوزن سو غریثت نیک پی
 کشت تن ایرانکی شیر مرد
 نه بوزن سپن تنگ فرساید
 سپن سخت تنبیه تنوران وین
 سخی شایه افسر و اهلکار
 چو کانه موجود از تخم کی
 دران گفتگو واره اظهار گو
 خردمند بهوشیار زلیخواه
 کرک صاحب تخت و تاج و سریر
 با طرف پارس سپن دخل شاه
 دیان و بدجوی فراسیاب
 به شکر دین کینه کهنه و رو
 کز ناره اغریثت نامجوی
 زور بار گونوار بے آبروی
 جهاندار و خسرو دین نیاه
 کز تاز و دوریدون یاد
 سر سخت ایران باقیال جاه
 بدستور ایران پراکنده رو
 و لیکن سو کشته است خور و ل
 سپن و شاه زون مختصر

دستان بر تخت شستن کز شاسی پسر و پادشاهی کردن و بعد از سال فوشتن
و آمدن فراسیایم به کجنگ کردن ایران و شستن و بر تخت ایران بجاوشم

پشنگن بتوران بوزان خبر
چو آسان دوسر متوسل سازد
کردن عفو فراسیایم گناه
سپین ارث تخت و تاج و کلاه
ژبی خون کرد گوی تو و سلم
تلخ خنجر و گرده تیرو طناب
بکثرت بتن سیت فوج گران
بحسرت دزان ندحیران گو
کردن اسیرم جنگه کوی انتظام
بدستور ایران پراکنده رود
ته بوزت سپین دل پراکنده زال
کردن اس انداز از بهر جنگ
سپین اندرین شهر فوج پشنگ
چپه بگی ترش شکره بشمار
کرک حال زالس شه آشکار
انی کس مردی ترس سیت تاب
ژده نی و نرین کارباری کرک
چپه اسیر ویران به زانکه کر
میه بتو نام اسم پین دست و ر
سهرن ره بدوی جوان آتشال
اگر سوی از موده کار آهی

سپین دور شاه و ن مختصر
کردن تم صلاح با وزیران حوش
مردی سو بگو کرد و سیتنا
بشمیر مردی کردن یا میال
کردن تیر استاده جنگ علم
ان فوج حضرت زوران چین
دلیران ترکی چو شیر زبان
دو منزل با برانیا کینه خوا
وزین سوی کز شاسی معصوم خام
ز خسرو سپین تخت ایران بهی
ز دشمن سپین خوف اند خیال
مبادا اگر سوزده فراسیایم
چپه رامت ایران کرت عزم جنگ
دلیران ایران سپین خسته حال
پشنگن بخوسوز برکارزار
چپه در سینه لش کینه پراکنوی
به به تمهتی اسه خواری کرک
ته بوزت دیوک با زال زر
تهوم شمیر شمر زن تمنای گور
ون سوم بخوسو چپه معصوم خام

شراه اک چپه بر تخت جیشید
در اندم ان جلیه جنگ پیش
دین بتن ایران کز شاسی شاه
بخنجر چپوش خون مارن حلال
ته بوزت سپین مست فریب
سپاهان بلخ و بخارا زمین
بکینه سپاهیت با بران گو
بجاون ترم سوی کز شاسی شاه
ز بعد پدر بعد نه سال مود
کونه روزنه بوی فرمانبری
دیوان سو بدجوی شاه پشنگ
دو باره کری ملک ایران خراب
بدریای همچون سپین گیر و دار
تمی گی نر ابلستان پس زال
کرد کبا چپه بدجوی فراسیایم
اسی ساره فی بیم چپه جانکوی
درین ملک آخر زده ته لش چپه هر
چپه انسان بدت اده باژن کون
بو چپوش ن گمت پیرینه سال
سو کهنه نه ان فی جنگه کوی انتظام
بلاشک مردی عزم کاسی بهی

چو بد مشکلاه سخت شود از تر
 چو نه کانه سهرس چرخ و نیکار
 دیو دانت تیر و ترکش کمان
 سهرس که کیری گیاه بجا و گری
 الوک کرده سامن بدین سان
 فقط کرده سامانه سامن متول
 تمن پش اتخه رستم نام تهاو
 بر کس که ان سو رستم نظر
 تند که ترخو ته افت وین
 لکان گوگندت و نیکو
 ته بوزت سها رستم داغ گو
 بر دی کردن زه اندر سو بند
 کس تمن مرشت لایسین ور
 لدن پانه ترخین ساز و لکا
 لدن پین ریس کردن گنگنگ
 من پش سو رستم سها بر زن
 سو گردشته و زنه جان اندر
 سمای فوج گردان ایران تمام
 دلیران کابل نه زایل زمین
 سپاهان زایل چو دریا آب
 تهوی تهو زلزل سمنان بنزار
 زمین شتی اسمان بنیمت چه
 ز تورانیان من کرد و من سر دو
 سپن یامم که کردن حال حال

به تمن چو بدیرت بد گهر
 چو لازد الشوران ست
 دی کرد زاده شیر و درن امان
 ته بوزت سها شاد گوزالز
 زده خود و هم ریمان راز
 انک ساسه گریش پشیر و
 پشیر اتخه پشیر متو داف تراو
 و چین دایانه سجد ار اس
 سراپات خدای خط و چین
 مکه کرامت پشیر پشیر
 کنوی دن کردن پانه منز با گو
 گئی اس و برت من دایان
 ز سمیت کهدن منز کردن و و دو
 و چین پشیرین اتخه دالن من
 پلنگن دژن و طه پشیر نهنگ
 تمن و چیت رنوی منته پال
 کردن پشیرین گاهن اندر
 کمر بنده رستم پشیر کیری
 ایران ایران پاک شین
 به شکر سو رستم پشیر و
 و تهران سو چوکان گو گردنا
 ز شکر پشیر پشیر اه گذر
 و نک خیمه خیمه گاه بصرای تور
 انن فوج در پشیر و خاوری

دین رستم بازای نادر
 به پیکار و دران چینه میان
 پشیر منزند و آوین گیاه کیری
 کدن پال و سها پشیر و ی نبر
 توکت رستم پشیر کز نه طول
 سها چیت و فریه کز نه جو
 کرک کهدن ساری جمع ماده نه
 سها دژنه و پشیر و خاوری اس
 کردن پشیرین تو چین ریمان
 به گری آوین خاوری کاره نه
 پشیرین کی اتخه لاین کهدن
 بر رستم کردن جمله چون پشیر
 به رستم کردن رستم رستم رام
 قشاه ساری پانه و الن من
 خوش و ان پشیر و ابرزن
 سپن خوش من پشیر و ابرزن
 کردن جنگه کوی و خیمه کوی نظام
 ستاده غلامان و خاوری پشیر
 کدک با و گی سوری فراسپ
 دو منزل کدک فوج سوری پشیر
 رستم ستوران پشیر و ابرزن
 کرک پشیر و ابرزن و ابرزن
 سپهر توران و فوج زایل
 پشیرین شکر و ابرزن و ابرزن

یہ جنگ ہون پر ہر سو و تن
دیوان اس باہم کڈ و کوتال
چہ گیمت پر کند بے پادشاہ
چو پانی گزبان خانہ ویران فرا
سخا می پکان اس چھہ یو ارہ ط
کرہ کس سر تخت ایران درہ
دیگ موبدن اک بالرز کوہ
دین ناولش رہبان کیتقاد
دران لخطہ دیو زانی رشمس
چو موجو دایر انکوی اسرا
ز تخم فریدن سو عالی نژاد
بجلی سوی کوہ البرز نیر
سوژا ندان ارث چو پوشنگ
چو از جنگ با فوج توران چین
مبارک کس بخت سید ارگوی
ہتن سبت تم واریاہ نامدار

دکھن بن بن بن و تن
چو بی سرگمت فوج ہسرہو
منو کس نیت اس کرد اقتدا
اگر آئے ملکی حکمہ و دول
و چھا کرتہ آخر کہیں کہیں کٹ
ز تخم فریدن فرخندہ نوی
جو اناہ چو با فروشان شکوہ
چو توش سو اکاٹھ ستراداراج
گرہن چار تنگ چیرکند کرہ مس
چو پوشید و زت بالرز کوہ
ژتس تھاوش ناو چو کیتقاد
دیں آو تہ پشہ کر شا سید
مترس سبت ایرانین از چو جنگ
کرک ساروی ہلو آو ژہ یاد
ژہ سردار ایرانکوی بارگوی
دیوان تم سوی کوہ البرز دراک

بہت اس لہجہ شہم نہ دال
بیشکری کاہنتہ رہرہو پونہ
اگر چہ کرسن سہ خاند ار
تہوین نوئی دوزنہ کانٹھ اول
کرک با میران خود مشورہ
ہمو پوی ہر سو کرو بستجوی
مرہ چوم سوی ز تخم فریدن یاد
سو نورانین کرہ پانے عللج
دلیرن ہنری سبت ہن لشکرہ
دو منزل کرت تیز گزرت آدوہ
کرستہ تہہ سہ کرسن بن شیر
شہس آو ایرانکوی تخت وود
چو ایرانین بختندی سخت کین
با ایران سو قرعہ بر کیتقاد
سو رشم پین تیز رشمس و ار
سپاہان توران متن بر و طہی

باقی حصہ دوم میں ملاحظہ فرمادیں۔ قیمت ۴۔

یہ کتاب مکمل دس حصوں میں چھپ کر تیار ہے۔ قیمت فی جلد ۸۔

بقیہ جنگنامے :- سام نامہ ۴ جلد فی ۵۔ شاہ نامہ دس حصہ فی ۸۔

خا و ز نامہ ۸ حصہ ۸۔ مختار نامہ ۸ حصہ ۸۔ قصہ امیر حمزہ پندرہ حصہ ۴۔

قصہ ممتاز بن قیس ۴ حصہ مکمل ہے۔ یہ سارے جنگنامے چھپ کر تیار ہیں خرید فرمادیں

قیمت فی حصہ آٹھ آنہ ۸۔

